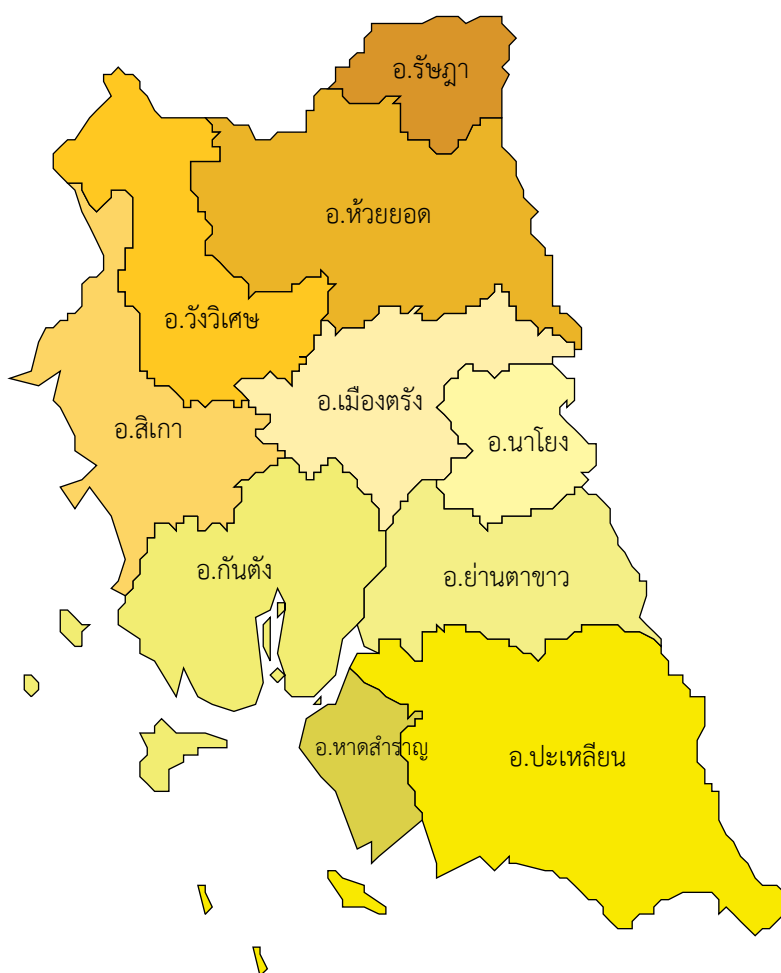

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดตรัง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้จังหวัดตรัง ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และมีเสถียรภาพ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพารา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 71 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 36 รายการ ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และมีรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 35 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ยาเสพติด” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 47 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 32 รายการ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 1 รายการ และมีรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 14 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 48 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 37 รายการ ไม่มีรายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 11 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	26
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	60
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	71
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	74
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	71
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	72
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	73

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดตรัง ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2550 – 2554	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูกพืชที่สำคัญของจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 3 : สถิติจำนวนปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดตรัง ประจำปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ ปี พ.ศ. 2554 – 2555	8
ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน กำลังการผลิต และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมที่สำคัญของ จังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2556	9
ตารางที่ 6 : จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2551 - 2555	11
ตารางที่ 7 : สถานภาพแรงงานจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2551 – 2555	11
ตารางที่ 8 : การจ้างแรงงานในจังหวัดตรัง แยกรายสาขา ปี พ.ศ. 2551 – 2555	12
ตารางที่ 9 : อัตราผู้ป่วย 5 โรคหลักในจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2549 – 2554	13
ตารางที่ 10 : สถิติจำนวนคดี ปี พ.ศ. 2551 - 2555	14
ตารางที่ 11 : พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดตรังที่ถูกบุกรุกทำลาย ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2553	15
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	33
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	44
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	45
ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”	49
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	57
ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วนของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	58
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีกาจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	58
ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	60
ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”	62
ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”	69
ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้”	70
ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	76

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่แนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดตรัง ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดตรังฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดตั้งระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศไทย ติดกับทะเลอันดามัน แห่มหาสมุทรอินเดีย มีเนื้อที่ประมาณ 4,917.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,088,399 ไร่ ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่จำนวน 46 เกาะ โดยมีเกาะที่สำคัญ เช่น เกาะลิบง (เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัด) เกาะมุก และเกาะกระดาน เป็นต้น

แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองตรัง	6. อำเภอห้วยยอด
2. อำเภอกันตัง	7. อำเภอวังวิเศษ
3. อำเภอย่านตาขาว	8. อำเภอนาโยง
4. อำเภอปะเหลียน	9. อำเภอรษฎา
5. อำเภอสิเกา	10. อำเภอหาดสำราญ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเป็นเนินสูงต่ำสลับด้วยภูเขาใหญ่เล็กกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ราบเรียบมีจำนวนน้อยซึ่งใช้เพาะปลูกข้าว ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากเหนือจรดใต้และเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ฝั่งทะเลตลอดแนวเขตจังหวัดยาว 119 กิโลเมตร

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดตรังปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 88,573 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจาก 74,236 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 14,337 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 19.31 มีรายได้ประชากรหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว (GPP Per Capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 127,296 บาท เพิ่มขึ้นจาก 107,814 บาท ในปี พ.ศ. 2553 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดในปี พ.ศ. 2554 ประกอบด้วยสาขาภาคเกษตร มีมูลค่าเท่ากับ 43,679 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 49.31 ของการผลิตรวม ส่วนสาขานอกภาคเกษตร มีมูลค่าเท่ากับ 44,895 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 50.69 ของการผลิตรวม โดยสาขาการผลิตที่สำคัญ

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ของจังหวัด 5 ลำดับแรก คือ สาขาเกษตรกรรม (ร้อยละ 43.67) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 14.52) สาขาการขนส่งขายปลีกฯ (ร้อยละ 13.15) สาขาประมง (ร้อยละ 5.65) และสาขาการศึกษา (ร้อยละ 4.54) ตามลำดับ แสดงได้ว่าเศรษฐกิจของจังหวัดตรังมีโครงสร้างของภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ขณะเดียวกัน ภาคบริการก็มีแนวโน้มขยับตัวสูงขึ้นโดยเฉพาะสาขาโรงแรม ภัตตาคาร และสาขาการศึกษา

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดตรัง ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
ปี พ.ศ. 2550 – 2554

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	26,758	28,603	23,323	34,791	43,679
สาขาเกษตรกรรม	21,894	23,422	18,176	29,821	38,677
สาขาประมง	4,863	5,181	5,147	4,970	5,002
ภาคนอกเกษตร	32,962	34,418	33,262	39,446	44,895
สาขาเหมืองแร่	114	122	149	133	118
สาขาอุตสาหกรรม	8,105	9,291	7,504	10,215	12,865
สาขาไฟฟ้า	656	682	824	846	904
สาขาก่อสร้าง	1,511	1,537	1,617	1,913	1,530
สาขาการขนส่ง การขายปลีก	7,522	7,418	7,405	9,782	11,648
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	359	376	412	493	574
สาขาการขนส่ง	3,498	3,209	3,046	3,507	3,464
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,849	2,030	2,081	1,954	2,302
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์	2,237	2,004	2,150	2,306	2,448
สาขาการบริหารราชการและ การป้องกันประเทศ	2,208	2,515	2,648	2,726	2,966
สาขาการศึกษา	3,214	3,396	3,431	3,633	4,021
สาขาการบริการด้านสุขภาพและ สังคมสงเคราะห์	1,235	1,351	1,509	1,441	1,514
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	418	462	453	461	515
สาขาลูกจ้างในครัวเรือน	36	25	32	36	26
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	59,719	63,022	56,585	74,236	88,573
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บ.)	90,048	93,792	83,168	107,814	127,296
จำนวนประชากร (1,000 คน)	663	672	680	689	696

ที่มา : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 36)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดตรัง มีพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ 2 ชนิด คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน โดยจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2555 แสดงพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน 1,589,477 ไร่ ปลูกกระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ ทั้งนี้ศักยภาพของผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ของจังหวัดตรังมีอัตราสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ ส่วนปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มปลูกเพิ่มขึ้น ขยายไปในพื้นที่ลุ่มต่ำและพื้นที่นาร้าง มีพื้นที่ปลูก 145,900 ไร่ โดยพื้นที่ปลูกที่สำคัญอยู่ในเขตอำเภอวังวิเศษ อำเภอสิเกา และอำเภอกันตัง

สำหรับพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ ไม้ผล จำพวกเงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง มีพื้นที่ปลูกไม่มากแต่กระจายในหลายอำเภอ ส่วนใหญ่จะเป็นสวนหลังบ้าน ส่วนข้าว มีพื้นที่ปลูกหลักใน 3 อำเภอ คือ อำเภอยะยอ อำเภอนาโยง และอำเภอเมืองตรัง

ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูกพืชที่สำคัญของจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2555

ชนิด/ชื่อพืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)
1. ไม้ยืนต้น	1,735,377	1,365,530	657,929	31,858.4
ยางพารา	1,589,477	1,263,776	332,542	30,261
ปาล์มน้ำมัน	145,900	101,754	325,387	1,594.4
2. ไม้ผล	24,000	18,308	10,329	228.60
เงาะ	4,991	4,228	3,267	45.7
ทุเรียน	3,596	2,919	2,234	71.5
มังคุด	6,197	4,125	2,360	47.2
ลองกอง	9,216	7,036	2,468	64.2
3. ข้าว	17,186	16,691	6,801	102
ข้าวนาปี	17,186	16,691	6,801	102

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 11)

การปศุสัตว์ เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงสัตว์แบบผสมผสานกับการทำสวน ยางพาราหรือสวนปาล์ม คือ เลี้ยงสัตว์หลายชนิดเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยใช้พื้นที่และเวลาที่เสร็จภารกิจหลักไปเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นรายได้เสริมของครอบครัว โดยสัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงในปัจจุบัน ได้แก่ โคพื้นเมือง สุกร ไก่เนื้อ เป็ดเทศ แพะ และไก่ไข่ จากข้อมูลปี พ.ศ. 2555 แสดงมูลค่าสูงสุดอันดับหนึ่งมาจากการเลี้ยงโคเนื้อ มีมูลค่า 793.692 ล้านบาท รองลงมาคือ ไก่พื้นเมือง สุกรขุน และไก่ไข่ ตามลำดับ ปัจจุบันภาครัฐได้ดำเนินการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์โดยเข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์มมากขึ้น เพื่อเป็นแหล่งผลิตด้านปศุสัตว์ของจังหวัด

ตารางที่ 3 : สถิติจำนวนปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดตรัง ประจำปี พ.ศ. 2555

รายการ	จำนวนของปศุสัตว์ (ตัว)	มูลค่าที่ได้จากการเลี้ยงปศุสัตว์ (บาท)
โคเนื้อ	66,141	793,692,000
ไก่พื้นเมือง	563,212	548,962,736
สุกรขุน	76,151	436,573,683
ไก่ไข่	453,096	294,625,674
ไก่เนื้อ	1,405,406	50,594,616
สุกรแม่พันธุ์	9,188	11,025,600

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดตรัง (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 13)

ในส่วนของการประมง จังหวัดตรังมีชุมชนชาวประมงชายฝั่ง 55 ชุมชน มีครัวเรือนชาวประมงประมาณ 4,128 ครัวเรือน มีพื้นที่ทำประมงใน 5 อำเภอ คือ อำเภอกันตัง 2,153 ครัวเรือน รองลงมาคืออำเภอสีเกา 893 ครัวเรือน อำเภอปะเหลียน 545 ครัวเรือน อำเภอหาดสำราญ 519 ครัวเรือน และอำเภอย่านตาขาว 18 ครัวเรือน

ในปี 2555 มีปริมาณผลผลิตจากการประมง ประมาณ 183.61 ล้านกิโลกรัม มีมูลค่าการผลิตรวม 7,987.03 ล้านบาท โดยสาขาการประมงที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด คือ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ทั้งนี้สัตว์ทะเลเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ปลาทุบ ปลาทราย กุ้งทะเล และหอย เป็นต้น

ทั้งนี้พบความเสื่อมโทรมของแหล่งทำการประมงในจังหวัดเช่นเดียวกับพื้นที่อื่นๆ อันเนื่องมาจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำเกินศักยภาพการผลิตจากธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมมีการเสื่อมโทรม อย่างไรก็ตามพื้นที่ชายฝั่งทะเลของจังหวัดตรังยังถือว่ามีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์ดี เพราะสภาพโดยทั่วไปยังเป็นธรรมชาติอยู่มาก การท่องเที่ยวไม่ทำลายธรรมชาติ และหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ได้ช่วยกันแก้ไขและป้องกันการทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อร่วมกันฟื้นฟูทรัพยากรประมงให้กลับสู่ความอุดมสมบูรณ์ สนับสนุนให้ชุมชนชายฝั่งมีความเข้มแข็งในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาในการประกอบอาชีพประมงในปัจจุบันอยู่บ้าง คือ ยังมีการใช้เครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย เช่น โพงพาง เครื่องมือคราด หอยสองฝา อวนหัตถ์ เป็นต้น แต่ได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนที่ดีขึ้น ชาวประมงมีความสำนึกรักหวงแหนทรัพยากรมากขึ้น

ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ ปี พ.ศ. 2554 – 2555

รายการ	หน่วย	ปี 2554		ปี 2555	
		ปริมาณ	มูลค่าการผลิต (บาท)	ปริมาณ	มูลค่าการผลิต (บาท)
มูลค่าการผลิตรวม	ก.ก.	191,748,763.38	8,165,174,152.00	183,610,349.83	7,987,028,459.80
การประมงทะเล					
- การประมงทะเลพาณิชย์ (น้ำลึก) จากท่าขึ้นปลา	ก.ก.	108,156,360.00	2,245,238,911.14	102,748,542.38	2,132,976,965.65
- การประมงทะเลพื้นบ้าน (ชายฝั่ง)	ก.ก.	6,835,744.46	522,236,560.51	6,819,224.60	569,079,459.24
การประมงชายฝั่ง					
- การทำฟาร์มเลี้ยงปลา น้ำกร่อย	ก.ก.	714,518.83	155,030,144.64	809,378.19	200,280,067.39
- การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ทะเล	ก.ก.	34,898,417.61	4,595,837,541.65	36,842,322.96	4,342,590,140.51

ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ ปี พ.ศ. 2554 – 2555 (ต่อ)

รายการ	หน่วย	ปี 2554		ปี 2555	
		ปริมาณ	มูลค่าการผลิต (บาท)	ปริมาณ	มูลค่าการผลิต (บาท)
การประมงน้ำจืด					
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ก.ก.	2,979,560.48	132,058,153.06	3,798,681.80	170,176,230.68
- การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	ก.ก.	8,164,162.00	512,372,841.00	8,493,642.21	569,696,783.93
การเพาะพันธุ์/อนุบาล					
- การเพาะพันธุ์/อนุบาลกุ้งทะเล	ตัว	30,000,000.00	2,400,000.00	24,098,557.69	2,228,812.40

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดตรัง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 11)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ. 2556 มีโรงงานขึ้นทะเบียนอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 521 โรงงาน (แบ่งเป็นจำพวกที่ 1 จำนวน 20 โรง จำพวกที่ 2 จำนวน 95 โรง และ จำพวกที่ 3 จำนวน 406 โรง) เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 8,846 ล้านบาท มีจำนวนแรงงานชาย 8,413 คน และหญิง 10,898 คน โดยโรงงานส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอกันตัง และอำเภอห้วยยอด ตามลำดับ²

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตด้านการเกษตรประเภทยางพารา ปาล์มน้ำมัน และสัตว์น้ำทะเล เนื่องจากเป็นผลผลิตหลักของจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขั้นต้นที่มีกรรมวิธีการผลิตไม่ยุ่งยากซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเป็นจำนวนมาก โดยมีโรงงานทำยางแผ่นดิบ/ยางผึ่งแห้ง/ยางแผ่นรมควันมากที่สุด จำนวน 65 โรง รองลงมาคือโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา/อัดน้ำยาและอบแห้ง รายละเอียดกำลังการผลิตและการจ้างงานในอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของจังหวัด แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน กำลังการผลิต และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2556

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (บาท)	คนงาน (คน)	กำลังการผลิต	
รวม	186	5,833,633,276	12,248	-	ตัน/ปี
1. อุตสาหกรรมยางพารา					
- ยางแผ่นดิบ/ยางผึ่งแห้ง/ยางแผ่นรมควัน	65	643,599,804	2,251	556,762	ตัน/ปี
- น้ำยางข้น/ยางแท่ง/ยางสกิมเครฟ/ยางสกิมบล็อก	13	1,141,844,811	1,274	67,736,977	ตัน/ปี
- ยางผสม (Compound Rubber)	1	67,000,000	54	48,000	ตัน/ปี

² ข้อมูลจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนคนงาน อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: หัวข้อภาวะอุตสาหกรรม, หน้า 14.

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน กำลังการผลิต และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2556 (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (บาท)	คนงาน (คน)	กำลังการผลิต	
2. อุตสาหกรรมไม้ยางพารา					
- แปรูปไม้ยางพารา/อัดน้ำยา และอบแห้ง	46	1,040,367,625	3,032	1,432,671	ลบ.ม./ปี
- เครื่องเรือนไม้/เฟอร์นิเจอร์ไม้	30	172,349,290	1,276	7,647,696	ลบ.ม./ปี
- ของเล่นเด็กจากไม้ยางพารา	6	155,377,500	409	12,360,000	ชิ้น/ปี
3. อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล					
- อาหารกระป๋อง	2	734,000,000	1,050	144,400,000	กระป๋อง/ปี
- แปรรูปอาหารทะเล	12	1,062,940,000	2,492	18,543	ตัน/ปี
- ปลาป่น	7	204,117,165	130	42,483	ตัน/ปี
4. อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน					
- สกัดน้ำมันปาล์ม	4	612,026,181	280	180	ตัน/ชั่วโมง

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 14)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเริ่มมีทิศทางที่ชัดเจน และเริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากมีชื่อเสียงที่แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นอย่างชัดเจน และมีอัตลักษณ์ของตนเองในด้านความสมบูรณ์ทางธรรมชาติที่สวยงาม ความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง การให้บริการยังเป็นการบริการแบบเจ้าบ้านที่ดี อีกทั้งได้มีการปรับปรุงทั้งทางด้านภูมิศาสตร์ธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรมท้องถิ่น เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรที่คอยให้บริการการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมสูงสุดทุกเมื่อ

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดตรัง ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี สถานียรถไฟกันตัง อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี วัดพระนอนทรงเครื่องโนรา และวัดภูเขาทอง เป็นต้น รวมไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ถ้ำเขาปินะ สถานีวิจัยและพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาช่อง ถ้ำพระพุทธร ถ้ำพระยาพิชัยสงคราม ถ้ำเขาช้างหาย ถ้ำเจ้าไหม – ถ้ำเจ้าคุณ ถ้ำเลเขากอบ น้ำตกลำปอลอก น้ำตกสายรุ้ง น้ำตกโตนตึก น้ำตกโตนเต๊ะ น้ำตกไพรสวรรค์ วนอุทยานบ่อน้ำร้อนกันตัง เกาะกระดาน เกาะมุก – ถ้ำมรกต เกาะลิบง เกาะสุกร เกาะเชือก – เกาะแหวน เกาะโหลง และหาดปากแดง เป็นต้น

นับได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นอีกแหล่งรายได้ที่สำคัญของจังหวัดตรัง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเลและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งสิ้น 1,137,961 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมากกว่าชาวต่างประเทศ มีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 6,230.63 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,303.98 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 27 และพบว่าในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2555 มีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 6 : จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2551 - 2555

ปี	รวม		ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	จำนวน ผู้เยี่ยมเยือน (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน ผู้เยี่ยมเยือน (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน ผู้เยี่ยมเยือน (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
2551	993,615	3,059.07	854,696	2,847.40	138,919	459.45
2552	843,606	2,792.15	748,155	2,281.49	95,451	510.67
2553	1,110,021	4,497.16	1,042,656	4,087.75	67,365	409.41
2554	1,007,717	4,926.65	919,253	4,337.53	88,464	589.12
2555	1,137,961	6,230.63	1,002,347	5,191.11	135,214	1,039.52

ที่มา : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 43)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดตรังมีประชากรในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 631,920 คน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.83 จากปี พ.ศ. 2554 แบ่งเป็นชาย 309,729 คน และหญิง 322,191 คน มีอัตราการความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 128.50 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร โดยอำเภอเมืองตรังมีประชากรมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอห้วยยอด อำเภอกันตัง และอำเภอปะเหลียน ตามลำดับ

กำลังแรงงานในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนรวม 422,005 คน แบ่งเป็นผู้มีงานทำ 421,217 คน ผู้ว่างงาน 788 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.19 ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 เล็กน้อย

ตารางที่ 7 : สถานภาพแรงงานจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2551 – 2555

(หน่วย : คน)

สถานภาพแรงงาน	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ประชากรทั้งจังหวัด ^๑	614,869	618,675	622,659	626,708	631,920
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	501,350	516,209	525,877	534,282	542,373
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	398,162	398,791	411,478	419,408	422,005
- ผู้มีงานทำ	396,091	395,963	409,031	418,520	421,217
- ผู้ว่างงาน	1,973	2,827	2,254	876	788
- ผู้ที่รอฤดูกาล	99	-	193	11	-
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	103,188	117,418	114,399	114,874	120,368
อัตราการว่างงาน	0.50	0.71	0.55	0.21	0.19

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 26)

หมายเหตุ: ^๑ ข้อมูลประชากรทั้งจังหวัด จาก สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 44)

(-) หมายถึง ไม่มีข้อมูล หรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

เมื่อพิจารณาการทำงานตามรายสาขาการผลิต พบว่าแรงงานภาคการเกษตร มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2555 มีสัดส่วนแรงงานภาคเกษตรร้อยละ 54.56 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 45.82 ในปี พ.ศ. 2553 ในขณะที่แรงงานนอกภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลง จากปี พ.ศ. 2553 มีสัดส่วนร้อยละ 54.18 และลดลงเรื่อยมา เป็นร้อยละ 45.44 ในปี พ.ศ. 2555

ตารางที่ 8 : การจ้างแรงงานในจังหวัดตรัง แยกรายสาขา ปี พ.ศ. 2551 – 2555

การจ้างงาน	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ผู้มีงานทำ (คน)	396,091	395,963	409,031	418,520	421,217
แรงงานภาคเกษตร (คน)	203,899	197,357	187,420	222,100	229,821
แรงงานภาคเกษตร (ร้อยละ)	51.47	49.84	45.82	53.07	54.56
แรงงานนอกภาคเกษตร (คน)	192,192	198,606	221,611	196,420	191,396
แรงงานนอกภาคเกษตร (ร้อยละ)	48.53	50.16	54.18	46.93	45.44

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 43)

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดตรัง มีสถานศึกษาทุกระดับชั้นในปีการศึกษา 2554 รวมจำนวน 428 สถานศึกษา การจัดการศึกษาในจังหวัดตรังเป็นไปอย่างกว้างขวางและหลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาที่ดำเนินการโดยภาครัฐ และมีหน่วยงานอื่นๆ อาทิ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน รวมถึงประชาชน ตลอดจนกองทุนในหมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านการศึกษา จังหวัดตรังจึงมีการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้แบ่งเขตการศึกษาภาคบังคับ ได้เป็น 3 เขต คือ

- 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรังเขต 1 รับผิดชอบพื้นที่ 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองตรัง อำเภอปะเหลียน อำเภอย่านตาขาว อำเภอนาโยง และอำเภอหาดสำราญ
- 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรังเขต 2 รับผิดชอบพื้นที่ 5 อำเภอ คือ อำเภอกันตัง อำเภอห้วยยอด อำเภอสิเกา อำเภอวังวิเศษ และอำเภอรัษฎา
- 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง/กระบี่

ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดตรัง มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร อายุ 15-59 ปี อยู่ที่เท่ากับ 9.6 ปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (9.1 ปี) และมีค่าเฉลี่ย O-NET ชั้น ป.6 และ ม.6 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ แต่ค่าเฉลี่ย O-NET ชั้น ม.3 ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดตรัง มีโรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์ และสถานบริการสาธารณสุขในสังกัดภาครัฐ รวมจำนวน 140 แห่ง อีกทั้งยังมีโรงพยาบาลและคลินิกเอกชนอีกกว่า 177 แห่ง มีอัตราแพทย์ต่อประชากร ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 1 : 3,451 คน สภาวะการเจ็บป่วยของประชาชนโดยเฉพาะการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคหลัก ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคหลอดเลือดสมอง มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยมีอัตราผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง

เป็นโรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยของประชากรมากที่สุด และมีอัตราจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีอัตราผู้ป่วยโรคความดันเพิ่มจาก 1,634.21 คนต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2553 เพิ่มเป็น 1,725.83 คนต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2554 รองลงมาคือโรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือด และ มะเร็ง ตามลำดับ สาเหตุการเจ็บป่วยส่วนใหญ่เนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการ พฤติกรรมเสี่ยงจากการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย สภาพสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนหลายรูปแบบ ทั้งผลกระทบแบบเฉียบพลันและแบบเรื้อรัง ซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงทางสุขภาพทั้งในรูปแบบเดิม และรูปแบบใหม่ จึงจำเป็นต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอเพื่อบรรเทา ยับยั้ง รักษา ฟื้นฟู และให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 9 : อัตราผู้ป่วย 5 โรคหลักในจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2549 – 2554

(หน่วย : อัตราต่อประชากรแสนคน)

โรค	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
หัวใจ	868.13	1,067.68	1,094.68	1,204.66	1,180.34	1,260.79
เบาหวาน	628.86	754.65	830.23	915.41	955.54	1,024.36
ความดัน	1,054.49	1,305.32	1,506.04	1,529.09	1,634.21	1,725.83
หลอดเลือด	319.80	410.75	413.97	384.74	424.21	450.14
มะเร็ง	73.25	92.30	103.33	150.30	118.74	110.94

ที่มา : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 47)

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด และอาชญากรรม

ในปี พ.ศ. 2555 ประเภทคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุดในจังหวัดตรัง คือ คดียาเสพติด มีจำนวน 5,613 คดี รองลงมาคือคดีอาชญากรรม 734 คดี คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 422 คดี และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ จำนวน 312 คดี ตามลำดับ

ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า พบว่า คดียาเสพติดมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก จากปี พ.ศ. 2554 ที่มีเพียง 2,365 คดี อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏพื้นที่ผลิตยาเสพติด และนำเข้า - ส่งออกในพื้นที่จังหวัด เนื่องจากไม่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านจึงไม่มีปัญหาตามแนวชายแดน ผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อยที่รับยาเสพติดมาจากพื้นที่ใกล้เคียง โดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 403 ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับจังหวัดตรังได้ กลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่จะมีอายุประมาณ 15 - 40 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างและผู้ใช้แรงงาน ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในพื้นที่ ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ และพืชกระท่อม โดยพื้นที่ค้ายาและแพร่ระบาดของยาเสพติดส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองตรัง อำเภอห้วยยอด อำเภอวังวิเศษ และอำเภอกันตัง

ตารางที่ 10 : สถิติจำนวนคดี ปี พ.ศ. 2551 - 2555

ประเภทคดี	จำนวนคดี (คดี)				
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
คดีอุกฉกรรจ์	193	156	118	123	117
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	98	356	342	299	312
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	556	533	384	407	422
คดียาเสพติด	711	1,356	1,625	2,365	5,613
คดีอาชญากรรม	954	889	726	706	734

ที่มา : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 47)

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติมีต้นกำเนิดอยู่ในพื้นที่ภูเขาและเทือกเขาด้านทิศตะวันออกของจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นลำน้ำสายสั้นและมีความลาดชันสูง โดยระบายลงสู่ทางด้านทิศตะวันตก มีจำนวนรวมทั้งหมด 176 สาย ประกอบด้วยแม่น้ำสายสำคัญ 2 สาย คือ

1) แม่น้ำตรัง มีความยาวประมาณ 123 กิโลเมตร ไหลผ่านพื้นที่ 5 อำเภอ และไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บริเวณปากน้ำกันตัง มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ ได้แก่ คลองชี คลองท่าประดู่ คลองกะปาง คลองมวน คลองยางยวน คลองลำภูรา และคลองนางน้อย

2) แม่น้ำปะเหลียน มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบรรทัดในเขตจังหวัดพัทลุงและจังหวัดสตูล มีความยาวประมาณ 58 กิโลเมตร ไหลผ่านพื้นที่ 2 อำเภอ ลงสู่ทะเลอันดามันที่ปากน้ำปะเหลียน มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ ได้แก่ คลองปะเหลียน คลองลำปลอก และคลองลำขาน

2.2.6.2 ทรัพยากรพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland) หมายถึง ลักษณะทางภูมิประเทศที่มีรูปแบบเป็นพื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มชื้นแฉะ พื้นที่ชุ่มน้ำ มีน้ำท่วมน้ำขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่ง น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลและพื้นที่ของทะเลในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดลงต่ำสุดมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน 6 เมตร คุณสมบัติของพื้นที่ชุ่มน้ำ คือ เป็นแหล่งน้ำ แหล่งเก็บกักน้ำฝน เป็นแหล่งทรัพยากรและผลิตผลธรรมชาติที่มนุษย์สามารถเข้าไปเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ได้ และมีความสำคัญต่อการคมนาคมในท้องถิ่น รวมถึงการเป็นแหล่งรวมสายพันธุ์พืชและสัตว์ อันมีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นแหล่งของผู้ผลิตที่สำคัญในห่วงโซ่อาหาร นอกจากนี้บางแห่งยังมีความสำคัญด้านนันทนาการ และการท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และเป็นแหล่งศึกษาวิจัยทางธรรมชาติวิทยาอีกด้วย

จังหวัดตรังมีพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม – เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง – ปากน้ำตรัง รวมพื้นที่ประมาณ 515,745 ไร่ ประกอบด้วย แม่น้ำลำคลอง ร่องน้ำ น้ำตก บ่อน้ำร้อน ถ้ำและธารลอด ป่าพรุ ป่าเสม็ด ป่าจากปากแม่น้ำ ป่าชายเลน ป่าชายหาด ชายฝั่งทะเล สันทราย หาดทราย หาดเลน แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเล แหล่งสาหร่ายทะเล อ่าว และหมู่เกาะ ทำให้มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ชนิดพันธุ์ที่หายากและอยู่ในสถานภาพถูกคุกคามหลายชนิด เช่น นกซ่อมทะเลออกแดง นกฟินฟุต นกหัวโตมาลายู และพะยูน

หมู่เกาะลิบงเป็นแหล่งชุมชนนกอพยพที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ และเป็นที่พักของนกอพยพจากทวีปแอฟริกา คือ นกหัวโตกินปู ปีหนึ่งๆ อาจพบเพียงไม่กี่ครั้ง หรือบางปีอาจไม่พบเลย เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาเศรษฐกิจสำคัญ อาทิ ปลาในกลุ่มปลากะพง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีความงดงามของธรรมชาติ เป็นแหล่งนันทนาการและแหล่งศึกษาวิจัยที่สำคัญแห่งหนึ่ง ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินไปจากเดิมโดยเฉพาะการขยายตัวด้านการเกษตร การปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และการขยายตัวของชุมชน

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดตรัง มีพื้นที่ป่าไม้ทั้งที่เป็นป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และที่เป็นป่าต้นน้ำ ลำธารของจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญทางระบบนิเวศวิทยา สภาพภูมิอากาศ และความหลากหลายทางชีวภาพด้านสัตว์ป่าพืชพรรณ แต่ในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2553 พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดถูกบุกรุกทำลาย ผลการวิเคราะห์พื้นที่ป่าไม้ด้วยการแปลภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียม ปี พ.ศ. 2553 โดยกรมป่าไม้ ปรากฏว่าจังหวัดตรังเหลือพื้นที่ป่าไม้สภาพธรรมชาติอยู่ประมาณ 668,150 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 21.74 ของพื้นที่จังหวัด

ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้ที่ดินในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือพืชเกษตรต่างๆ และใช้ประโยชน์จากไม้ป่าเพื่อการค้า ทำอุปกรณ์ประมง และก่อสร้างที่พักอาศัย เป็นต้น โดยป่าไม้มีแนวโน้มถูกบุกรุกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถตรวจพบในพื้นที่ทุกอำเภอ โดยเฉพาะในเขตอำเภอกันตัง อำเภอ่าววิเศษ และอำเภอปะเหลียน ทั้งนี้พบพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดที่ล่อแหลมต่อการบุกรุกทำลายป่าและมีสถานการณ์การบุกรุกทำลายป่าสูง และมีมาอย่างต่อเนื่อง จำนวน 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม พื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ-บางคราม และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้

ตารางที่ 11 : พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดตรังที่ถูกบุกรุกทำลาย ระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2553

(หน่วย : ไร่)

อำเภอ	1 ต.ค.47 – 30 ก.ย.48	1 ต.ค.48 – 30 ก.ย.49	1 ต.ค.49 – 30 ก.ย.50	1 ต.ค.50 – 30 ก.ย.51	1 ต.ค.51 – 30 ก.ย.52	1 ต.ค.52 – 30 ก.ย.53
เมืองตรัง	38.25	19.30	5.32	84.75	29.17	48.08
กันตัง	367.21	366.02	390.92	1,598.06	244.23	354.07
ห้วยยอด	71.59	212.39	9.55	199.80	183.00	200.31
ปะเหลียน	242.22	363.11	172.63	607.75	431.85	195.12
สิเกา	618.79	720.89	68.88	463.54	211.99	402.89
ย่านตาขาว	89.12	239.56	20.38	88.64	73.88	19.64
วังวิเศษ	610.86	375.09	222.61	264.14	596.10	156.17
รัชฎา	5.33	34.82	45.32	11.75	40.57	65.03
นาโยง	87.65	106.14	28.78	143.13	58.35	47.02
หาดสำราญ	58.85	6.96	6.47	7.98	43.42	19.60
รวมทั้งจังหวัด	2,189.87	2,444.27	970.84	3,469.54	1,912.55	1,507.93

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 49)

2.2.6.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ

จังหวัดตรังมีการทำเหมืองแร่ 2 ชนิด คือ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และแร่โดโลไมต์ ส่วนแร่หินอ่อนที่อำเภอห้วยยอด ได้รับอนุญาตประทานบัตรแล้วแต่ยังไม่ได้เปิดดำเนินการทำเหมือง เนื่องจากปัจจุบันราคาแร่หินอ่อนตกต่ำมากทำให้ไม่คุ้มทุน

2.2.6.5 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

1) **คุณภาพน้ำ** จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด 2 แห่ง ได้แก่ กลุ่มน้ำตรัง และกลุ่มน้ำปะเหลียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ทั้ง 2 แม่น้ำ มีผลการปนเปื้อนของความเป็นพิษในรูปสารอินทรีย์แอมโมเนีย แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม แบคทีเรียกลุ่มฟีคัลโคลิฟอร์ม และปริมาณออกซิเจนละลายน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยผลการตรวจวัดพบว่าค่า DO มีค่าเฉลี่ยที่มากกว่าหรือเท่ากับ 4 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่า DO หมายถึง Dissolve Oxygen ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ โดยหากน้ำมีค่า DO มากกว่าหรือเท่ากับ 60 มิลลิกรัมต่อลิตร ถือว่าเป็นน้ำดี)

สำหรับแหล่งน้ำทะเล จากการตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการกักเก็บตัวอย่างน้ำทะเล สัตว์น้ำ ตะกอนดิน รวมทั้งแพลงก์ตอน มีหน่วยประจำการในจังหวัดตรัง 3 แห่ง คือ หาดปากเมง หาดเจ้าไหม และหาดสำราญ พบว่า ในฤดูแล้ง (มกราคม 2553) คุณภาพน้ำทะเลจังหวัดตรังอยู่ในช่วงดีถึงดีมาก ในขณะที่ฤดูฝน (มิถุนายน 2553) คุณภาพน้ำทะเลจะอยู่ในช่วงดีถึงพอใช้ เนื่องจากฤดูฝนมีโอกาสของการปนเปื้อนของน้ำทะเลจากการชะล้างพังทลายของดิน ซึ่งจะมีการนำพาสารเคมีหรือยาฆ่าแมลงจากแหล่งกำเนิดและน้ำเสียที่ลักลอบปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรมลงสู่ทะเลได้มากกว่าในช่วงฤดูแล้ง ประกอบกับอิทธิพลของการขึ้นลงของน้ำทะเลซึ่งเป็นแบบน้ำคู่ คือ มีน้ำขึ้นและลงวันละ 2 ครั้ง ลักษณะของกระแสน้ำขึ้นอยู่กับผลรวมของกระแสน้ำแต่ละประเภท แล้วแต่ว่าประเภทใดจะมีอิทธิพลมากกว่ากัน ประกอบกับทะเลตรังมีลักษณะเป็นทะเลเปิด ดังนั้นควรมีการจัดการดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษบริเวณชายฝั่งทะเล และเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาสีสิ่งแวดล้อมชายฝั่งให้มีสภาพที่ดีและไม่ให้เสื่อมโทรมลง

2) **ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะ** จังหวัดตรังมีพื้นที่ความยาวชายฝั่งทะเลรวม 136.33 กิโลเมตร พบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง รวม 18.80 กิโลเมตร แบ่งความรุนแรงได้ 2 ระดับ คือ ชายฝั่งที่มีการกัดเซาะอย่างรุนแรง มีความยาวรวม 3.94 กิโลเมตร พบบริเวณหาดปากเมง ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา และชายฝั่งที่มีการกัดเซาะปานกลาง มีความยาวรวม 14.86 กิโลเมตร คือ ชายฝั่งหัวหิน อำเภอสิเกา ชายฝั่งทะเลบ้านฉางกลาง อำเภอสิเกา ชายฝั่งทะเลปากแม่น้ำปะเหลียน-บ้านปากปรน-บ้านนาทะเล และชายฝั่งทะเลแหลมตาหยงหลัง อำเภอปะเหลียน

3) **ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย** ปัญหาที่พบ ได้แก่ จังหวัดตรังยังไม่มีระบบกำจัดขยะรวม มีระบบการคัดแยก เก็บ และขนส่งที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ระบบกำจัดขยะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน บางท้องถิ่นนำมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัดรวมกับมูลฝอยทั่วไป รวมทั้งไม่มีการคัดแยกขยะจากต้นทาง โดยเฉพาะของเสียอันตรายจากบ้านเรือน ยังมีการทิ้งรวมปะปนกับขยะทั่วไป ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์

“จังหวัดตราง เมืองแห่งความสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรมอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว) ที่มั่นคงและมีเสถียรภาพ

เป้าประสงค์

- 1) รายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น
- 2) ผลผลิตทางอุตสาหกรรมและการเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- 3) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาการผลิตและการ ตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญ
- 2) การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญ
- 3) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวและการตลาดสมัยใหม่
- 5) ส่งเสริมธุรกิจขนาดย่อมและ OTOP
- 6) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ

บริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราที่เพิ่มขึ้นของรายได้ภาคเกษตร ร้อยละ 20
- 2) อัตราที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้รับการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ร้อยละ 8
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20

2. การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

- 1) ตรางเป็นสังคมดี
- 2) ประชาชนมีรายได้และหลักประกันที่มั่นคง
- 3) ประชาชนมีสุขภาพะ
- 4) ประชาชนมีการศึกษาเรียนรู้ดีและมีคุณภาพ

กลยุทธ์

- 1) เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง
- 2) เสริมสร้างหมู่บ้าน / ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยปลอดภัยเสถียรและ
- 3) เสริมสร้างสังคมคุณธรรมจริยธรรมและประเพณีวัฒนธรรม
- 4) ส่งเสริมอาชีพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่ผู้มีรายได้น้อย

อบายมุข

- 5) ส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงสิทธิอย่างทั่วถึงและพัฒนา
ระบบสวัสดิการชุมชนให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด
- 6) ส่งเสริมการมีสุขภาวะที่ดีแบบองค์รวมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
การดูแลสุขภาพ
- 7) ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์สู่
วิถีชีวิต
- 8) พัฒนาการศึกษาระดับและแก้ไขปัญหาด็กและเยาวชนแบบ
บูรณาการ
- 9) สนับสนุนให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อ
พัฒนาคุณภาพประชาชนทุกช่วงวัย

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของระดับความสุขของครัวเรือนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคดีอาญา ร้อยละ 12
- 3) อัตราของจำนวนคดียาเสพติดของประชาชนแสนคน ลดลงร้อยละ 60
- 4) ร้อยละของ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าเส้นยากจน ร้อยละ 95
- 5) จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียน
- 6) ผู้ประกันตน ตามมาตรา 40 กับกองทุนประกันสังคม 22,000 ราย
- 7) สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม ร้อยละ 16
- 8) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวาน ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี
- 9) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี
- 10) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ
- 11) อัตราการตายต่อการเกิดมีชีพ
- 12) จำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงที่ผ่านการประเมินที่เพิ่มขึ้น 70 หมู่บ้าน
- 13) ร้อยละของค่าเฉลี่ย (O-Net) ม.3 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12
- 14) ร้อยละของผู้เรียนจบการ ศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด
- 15) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย

3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับ ชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต

เป้าประสงค์

- 1) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
- 2) จังหวัดตรังมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

- 1) ป้องปรามเพื่อลดคดีที่เกี่ยวข้องกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 2) ปลูกป่าและรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำ
- 3) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดการขยะแบบ
บูรณาการและเป็นระบบ
- 4) ส่งเสริมการอนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง พื้นที่ชายฝั่งและทะเลโดยการมีส่วนร่วม
ของประชาชน

- 5) ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลดปัญหา
สิ่งแวดล้อม
- 6) การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแบบบูรณาการ
- ตัวชี้วัด**
- 1) อัตราของพื้นที่ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20
  - 2) อัตราของทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20
  - 3) จำนวนพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตังได้รับการศึกษา/
วางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม จำนวน 4 แห่ง
  - 4) อัตราขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรวบรวมขยะมูลฝอยและส่ง
กำจัดตามหลักวิชาการ ร้อยละ 40
  - 5) แหล่งน้ำผิวดินในพื้นที่ที่ตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำ(ทส)ได้รับการเฝ้าระวัง
และตรวจวัดออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ($DO \geq 4$ มก./ล)
  - 6) จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มีการจัดการด้านพลังงานเพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อม
80 ชุมชน

4. การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ*

เป้าประสงค์

- 1) การบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดมีประสิทธิภาพ
- 2) หน่วยงานภาครัฐมีความพร้อมในการให้ บริการประชาชนเพื่อก้าวสู่
ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ
- 2) พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัด
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4) พัฒนาความเข้มแข็งของจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
ขององค์กรและประชาชนในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด

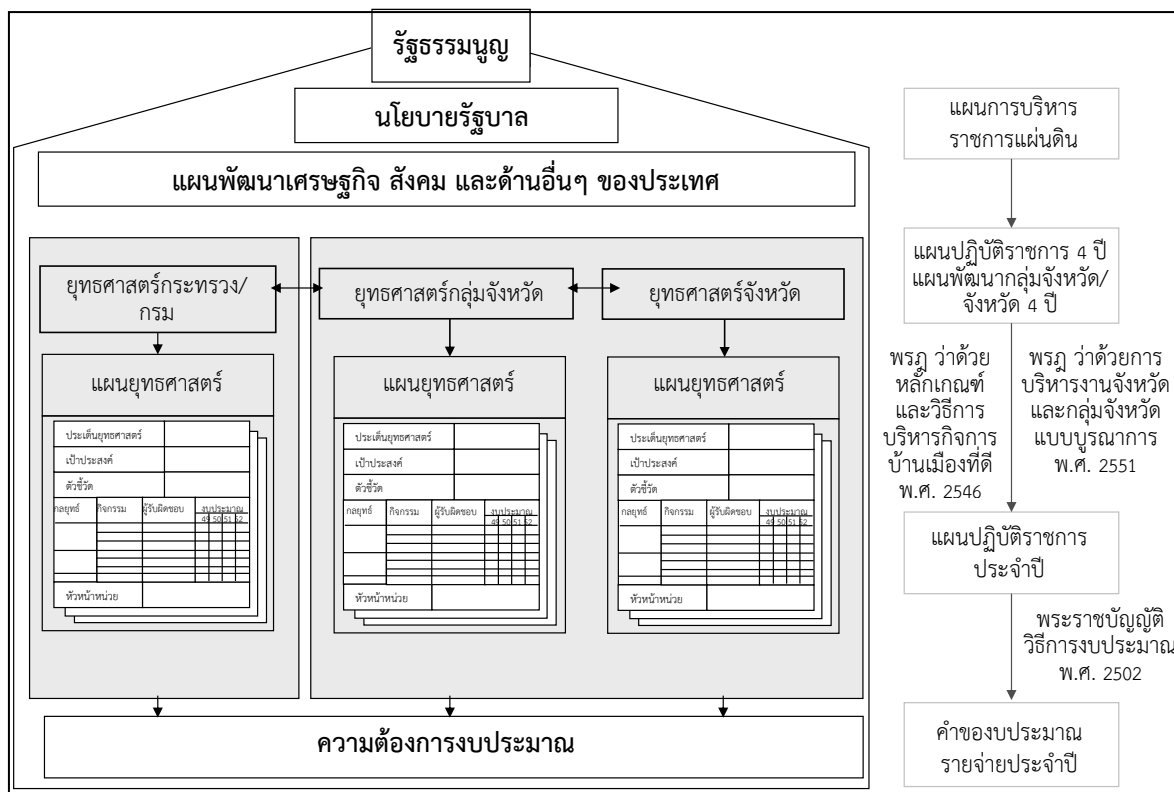
- 1) ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ
- 2) สถานศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 100

หมายเหตุ : (*) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นี้เป็นเรื่องการบริหารจัดการ จะไม่นำมาศึกษาและจัดทำห่วงโซ่มูลค่า
และแผนผังรายการสถิติทางการ

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึง การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรี

ทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

³ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน

สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 24 ตัวชี้วัดของจังหวัดตรัง กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรัง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว) ที่มั่นคงและยั่งยืน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว) ที่มั่นคงและยั่งยืน
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ไม่มีแผนประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับกับเศรษฐกิจในภูมิภาค ทั้งนี้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเรื่องการบริหารจัดการสำนักงานจึงไม่ได้นำมาเชื่อมโยง

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดตรัง
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของระดับความสุขของครัวเรือนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคดีอาญา ร้อยละ 12 - อัตราของจำนวนคดีอาญาเสพติดของประชาชนแสนคน ลดลง ร้อยละ 60 - ร้อยละของ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าเส้นยากจน ร้อยละ 95 - จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียน - ผู้ประกันตน ตามมาตรา 40 กับกองทุนประกันสังคม 22,000 ราย - สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม ร้อยละ 16

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดตรัง
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึง โครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวน บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรค ไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวาน ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ได้ดี - ร้อยละผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี - ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ - อัตราการกตัญญูต่อการเกิดมีชีพ - จำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงที่ผ่านการประเมินที่ เพิ่มขึ้น 70 หมู่บ้าน - ร้อยละของค่าเฉลี่ย (O-Net) ม.3 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 - ร้อยละของผู้เรียนจบการ ศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตร กำหนด - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิต ภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราที่เพิ่มขึ้นของรายได้ภาคเกษตร ร้อยละ 20 - อัตราที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้รับการ แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ร้อยละ 8 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัว เปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราของพื้นที่ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 - อัตราของทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 - จำนวนพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตรังได้รับ การศึกษา/วางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม จำนวน 4 แห่ง - อัตราขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรวบรวมขยะมูล ฝอยและส่งกำจัดตามหลักวิชาการ ร้อยละ 40 - แหล่งน้ำผิวดินในพื้นที่ที่ตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำ(ทส) ได้รับการเฝ้าระวังและตรวจวัดออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (DO≥ 4 มก./ล) - จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มีการจัดการด้านพลังงานเพื่อลด ปัญหาสิ่งแวดล้อม 80 ชุมชน

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ และดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชากรในพื้นที่ การยกระดับการศึกษา (เฉพาะค่าเฉลี่ยผลการสอบ) และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (เฉพาะพื้นที่ ป่าไม้)

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูล การให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลิขสิทธิ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)

- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับ การเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายความรวมถึงการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่สะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดครั้งที่ 2 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และมีเสถียรภาพ

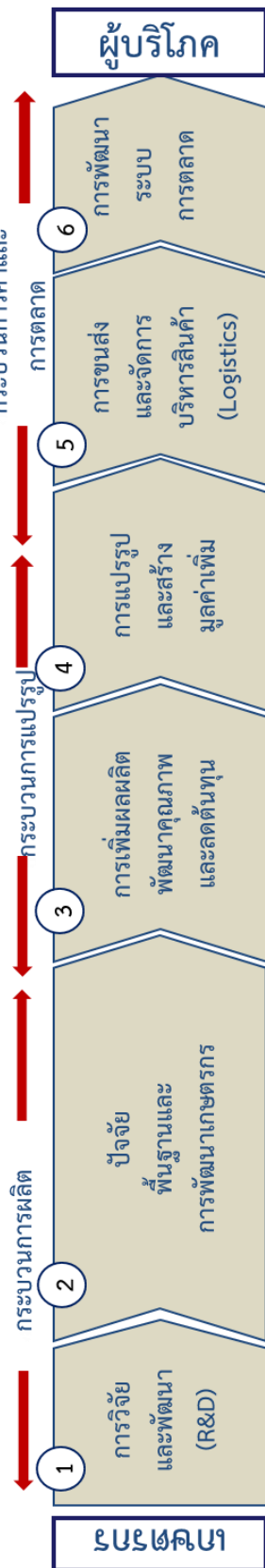
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ยางพารา”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ การท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ยางพารา
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดดีขึ้นขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา ถ้าปีใดยางพารามีราคาสูง เศรษฐกิจของจังหวัดโดยรวมก็จะดี แต่ถ้าปีใดราคายางพาราลดต่ำ เศรษฐกิจโดยรวมก็จะซบเซาไปด้วย		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช 1.2 การวางแผนการผลิต (Crop Planning)	2.1 การบริหารจัดการน้ำ 2.2 การรวมกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์ และภาคีในสาขาที่เกี่ยวข้อง 2.3 การพัฒนาไป้จยการผลิต 2.4 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกรและสถาบันด้านการเกษตร 2.5 ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนช่วยเหลือเกษตรกรหรือผู้ประกอบการ	3.1 การเพิ่มผลผลิตภาพ 3.2 การจัดการแรงงาน 3.3 แนวทางการรับมือภัยพิบัติ 3.4 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมอินทรีย์	4.1 พัฒนากระบวนการปรับปรุงเพื่อเพิ่มมูลค่า 4.2 มาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP/HACCP) – เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 4.3 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการแปรรูป 4.4 ส่งเสริมการผลิตแบบไร้ของเสีย และการใช้ประโยชน์จากกากของเสีย	5.1 พัฒนาประสิทธิภาพขนส่งและการกระจายสินค้า	6.1 พัฒนาตลาดกลางสินค้า 6.2 การวางแผนในการรับมือกับผลผลิตล้นตลาดและควบคุมราคาสินค้า

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์พืช	KPI 1.1 จำนวนผลงานวิจัยด้านพันธุ์พืช	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำงานวิจัย มาประยุกต์ใช้	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 1.1.3 ปริมาณผลผลิตที่เข้าโครงการรับรอง วิจัยพันธุ์	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
	KPI 1.2 ศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา	Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ได้รับงบประมาณในการวิจัยและพัฒนา	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยและ พัฒนา	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง/นายข้า (KT311)

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่าค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การวางแผนการผลิต (Crop Planning)	KPI 2.1 การวางแผนการผลิต (crop planning)	Data 2.1.1 ประมาณการผลผลิตทางการเกษตรตลอดทั้งปี	มี	รายงาน	รายปี/อำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
		Data 2.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	มี	รายงาน	รายปี/อำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
		Data 2.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งานปัจจัยการผลิต ประมาณการใช้ปุ๋ย	มี	ทะเบียน	รายปี/อำเภอ	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง
		Data 2.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิตแยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 3 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 3.1 ปริมาณน้ำตามแหล่งชลประทาน	Data 3.1.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน (ไร่)/จำนวนพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในเขตชลประทาน	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัดตรัง
	KPI 3.2 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำเพื่อการเกษตรในแต่ละพื้นที่	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้น้ำจากชลประทานในการเกษตร	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัดตรัง
		Data 3.2.2 ประมาณการความต้องการการใช้น้ำเพื่อการเกษตร	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 การรวมกลุ่ม เกษตรกร สหกรณ์ และภาคีในสาขา ที่เกี่ยวข้อง	KPI 4.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร ที่จดทะเบียน และสมาชิกสหกรณ์	Data 4.1.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตรที่จดทะเบียน สมาชิกสหกรณ์ และเงินทุนหมุนเวียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดตรัง
	KPI 4.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และสมาชิก กลุ่มเกษตรกร	Data 4.2.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และสมาชิกกลุ่ม เกษตรกรที่รับผลประโยชน์จากเข้าร่วมกลุ่ม	ไม่มี			สนง.สหกรณ์จังหวัดตรัง
CSF 5 การพัฒนาปัจจัย การผลิต	KPI 5.1 พันธุ์ยางพารา	Data 5.1.1 พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมในจังหวัด	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 5.1.2 พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรนิยมปลูก	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 5.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลิดกิ่งตา/ พันธุ์ยางพารา	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร จังหวัดตรัง
	KPI 5.2 พื้นที่เพาะปลูก	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราในแต่ละปี	มี	รายงาน	รายปี/ อำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 5.3 คุณภาพดิน	Data 5.3.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	รายงาน	รายปี/ อำเภอ	พัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร และ สถาบันด้าน การเกษตร	KPI 6.1 เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 6.1.1 จำนวน ครั้ง/เรื่องของการอบรมเกษตรกร ในพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางจังหวัดตรัง
		Data 6.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพารา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางจังหวัดตรัง
		Data 6.1.3 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ผ่าน การอบรมการเพิ่มคุณภาพยางพารา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางจังหวัดตรัง
CSF 7 ส่งเสริมการจัดทำ แหล่งเงินทุน ช่วยเหลือเกษตรกร หรือผู้ประกอบการ	KPI 7.1 ประเภทสินเชื่อและแหล่งเงินทุน ของครัวเรือนเกษตรกร	Data 7.1.1 จำนวนสินเชื่อและแหล่งเงินทุน ของครัวเรือนเกษตรกร จำแนกตามประเภท สินเชื่อ	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร จังหวัดตรัง
		Data 7.1.2 จำนวนการให้สินเชื่อของธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทของเงินทุน	ไม่มี			ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร จังหวัดตรัง
	KPI 7.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการขึ้นทะเบียน ขอรับการช่วยเหลือค่าปัจจัย การผลิต	Data 7.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนขอทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง	ไม่มี			สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.3 จำนวนเงินช่วยเหลือค่าปัจจัย การผลิต	Data 7.3.1 จำนวนเงินสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่จ่ายผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตรให้เกษตรกร	ไม่มี			ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร จังหวัดตรัง
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน						
CSF 8 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 8.1 จำนวนเนื้อที่เพาะปลูก ยางพารา จำแนกรายจังหวัด ภาค	Data 8.1.1 จำนวนเนื้อที่เพาะปลูกยางพาราจังหวัด ตรัง แยกเป็นรายอำเภอ (ยังไม่ให้ผลผลิต/ กำลังให้ผลผลิต/ไม่ให้ผลผลิต (รอโค่น)	มี	รายงาน	รายปี/ อำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 8.2 ผลผลิตต่อไร่ ยางพารา จำแนกรายจังหวัด ภาค	Data 8.2.1 ผลผลิตยางพารา (กิโลกรัม/ไร่)	มี	รายงาน	รายปี/ อำเภอ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
		Data 8.2.2 จำนวนวันที่ฝนตก/น้ำท่วม ที่ไม่สามารถ กรีดยางได้	มี	รายงาน	รายปี/ เดือน	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดตรัง
		Data 8.2.3 ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ราคากล้ายาง/ ปุ๋ย/ยาปราบศัตรูพืช/ค่าจ้างแรงงาน)	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 8.3 มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ จำแนกตามรายการสินค้าเกษตร	Data 8.3.1 ชนิดของผลผลิต (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/ น้ำยางข้น/ยางสกินเครฟ/ยางสกินล้อ/ ยางผสมหรือ compound rubber)	ไม่มี			สภาอุตสาหกรรม

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.3.2 มูลค่าของผลผลิตที่ส่งออก (ยางดิบ/ ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ยางสกินเครฟ/ ยางสกินลือก/ยางผสมหรือ compound rubber)	ไม่มี	เป็นข้อมูลของ ภูมิภาค ยังไม่ สามารถแยก ข้อมูลของ แหล่งที่มาราย จังหวัดได้		ด้านศุลกากรจังหวัดตรัง
CSF 9 การจัดการแรงงาน	KPI 9.1 ประมาณการความต้องการแรงงาน ในสวนยาง	Data 9.1.1 ความต้องการแรงงานในสวนยาง / การรอฤดูกาลช่วงหน้าแล้ง	ไม่มี			สนง.แรงงานจังหวัดตรัง
	KPI 9.2 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยของเกษตรกร และ แรงงานในสวนยาง	Data 9.2.1 จำนวนแรงงานคนเฉลี่ยต่อไร่/ ค่าจ้างแรงงาน (รายวัน/แบ่งเปอร์เซ็นต์)	ไม่มี			สนง.แรงงานจังหวัดตรัง
CSF 10 แนวทางการรับมือ กับภัยพิบัติ	KPI 10.1 จำนวนสถานเฝ้าระวังล่องหนน้ำท่วม- ดินถล่ม ในเขตพื้นที่ลาดชันและ พื้นที่ราบเชิงเขา จำแนกตามจังหวัด และลุ่มน้ำ	Data 10.1.1 รายละเอียดข้อมูลของสถานเฝ้าระวัง ทางธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัดตรัง
	KPI 10.2 สรุปอุทกภัย (จำนวนครั้งที่เกิด หมู่บ้านและผู้ประสบภัย)	Data 10.2.1 จำนวนครั้งของอุทกภัยที่เกิดขึ้น ภายในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดตรัง
		Data 10.2.2 ระยะเวลาของการเกิดอุทกภัย ในแต่ละครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 10.2.3 พื้นที่ที่เกิดอุทกภัยในแต่ละครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดตรัง
	KPI 10.3 สรุปความเสียหายในพื้นที่เสี่ยง เกิดอุทกภัย จำแนกตามเขต การปกครอง	Data 10.3.1 จำนวนครัวเรือนผู้ปลูกยางพาราที่ได้รับ ผลกระทบจากอุทกภัย/ภัยแล้ง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
		Data 10.3.2 จำนวนเนื้อที่ความเสียหายจากภัย ธรรมชาติ (ไร่)/พื้นที่ปลูกยางพารา ที่เสียหายจากอุทกภัย	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 10.4 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตร จำแนกตามจังหวัด	Data 10.4.1 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตร จำแนกตามจังหวัด	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 10.5 มูลค่าการช่วยเหลือ จำแนกตามจังหวัด	Data 10.5.1 งบประมาณที่ช่วยเหลือเกษตรกรจาก ภัยธรรมชาติ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
CSF 11 ส่งเสริมการทำ เกษตรกรรมอินทรีย์	KPI 11.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร/ เกษตรอินทรีย์	Data 11.1.1 ต้นทุนการเปรียบเทียบวิธีเพาะปลูก (กิโกรัมต่อไร่)	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 11.2.1 ปริมาณของปุ๋ยเคมี/ปุ๋ยชีวภาพที่ใช้ในสวน ยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (กิโกรัม)	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.2.3 สัดส่วนเกษตรกรที่มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 11.2.4 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 12 พัฒนากระบวนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า	KPI 12.1 สัดส่วนของการแปรรูป ต่อปริมาณผลผลิตทั้งหมด	Data 12.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพาราต่อผลผลิต (น้ำยางดิบ)	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
		Data 12.1.2 ชนิดผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพารา(ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/ยางสกินเครฟ/ยางสกิมลือก/ยางผสมหรือ compound rubber)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
	KPI 12.2 ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์	Data 12.2.1 ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
	KPI 12.3 ผลผลิตต่อเนื่องจากผลิตภัณฑ์ยางพาราในพื้นที่	Data 12.3.1 จำนวนโรงงาน หรือแหล่งผลิต ผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากยางพารา ในพื้นที่แยกตามประเภท	มี	ทะเบียน	เก็บข้อมูล	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
		Data 12.3.2 ปริมาณของผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากยางพารา ที่ผลิตในพื้นที่ แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 12.3.3 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากยางพารา ที่ผลิตในพื้นที่ แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
CSF 13 มาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP/HACCP) - เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	KPI 13.1 จำนวนมาตรฐานสินค้ายางพารา (วัตถุดิบ และการแปรรูป)	Data 13.1.1 ราคา/ปริมาณและเกณฑ์การซื้อขาย ผลิตภัณฑ์ยางแต่ละชนิด คุณภาพผลผลิต ตามมาตรฐานชั้น 1/ 2/ 3	มี	รายงาน	รายปี/ อำเภอ	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยางจังหวัดตรัง
	KPI 13.2 จำนวนโรงงานแปรรูปมาตรฐาน ที่รับรองโดยหน่วยรับรอง ที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ (มกอช.) รับรอง จำแนกตามขอบข่ายที่ได้รับ การรับรอง (1. GAP 2.Organic 3. Global GAP 4. GI 5. GMP/HACCP 6. ISO 22000)	Data 13.2.1 จำนวนโรงงานแปรรูปมาตรฐานที่รับรอง โดยหน่วยรับรองที่สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) รับรอง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ตรัง
CSF 14 ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมที่เกิด จากการแปรรูป	KPI 14.1 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการแปรรูป	Data 14.1.1 ปริมาณน้ำเสียจากการแปรรูป	มี	รอข้อมูล	รอข้อมูล	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
		Data 14.1.2 ปริมาณหมอกควันที่เกิดขึ้นจาก การแปรรูป	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
		Data 14.1.3 ปริมาณเศษวัสดุที่เกิดขึ้นจากการแปรรูป	ไม่มี			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 ส่งเสริมการผลิต แบบไร้ของเสีย และ การใช้ประโยชน์จาก กากของเสีย	KPI 15.1 การลดของเสีย และการนำของเสีย มาใช้ประโยชน์	Data 15.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	ไม่มี			สภาอุตสาหกรรม
VC 5 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า(Logistics)						
CSF 16 พัฒนาประสิทธิภาพ การขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 16.1 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อต้นทุน ทั้งหมด	Data 16.1.1 ข้อมูลต้นทุนการขนส่งต่อต้นทุนการผลิต	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
	KPI 16.2 ความสามารถในการกระจายสินค้า	Data 16.2.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า-ออก	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
		Data 16.2.2 ปริมาณยางพาราเฉลี่ยต่อการขนส่ง ต่อเที่ยว	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
		Data 16.2.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
		Data 16.2.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	ไม่มี			สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 17 พัฒนาตลาดกลาง สินค้า	KPI 17.1 จำนวนตลาดกลางสินค้า	Data 17.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ขายยางในตลาดกลาง / ราคาตามตลาดกลางขนาดใหญ่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดตรัง
	KPI 17.2 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมค้าขาย ในตลาด	Data 17.2.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมค้าขายในตลาด	ไม่มี			สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดตรัง
	KPI 17.3 ปริมาณการค้าขายในตลาดกลาง สินค้า	Data 17.3.1 ปริมาณและราคา การค้าขายในตลาด กลางสินค้า	ไม่มี			สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดตรัง
	KPI 17.4 มูลค่าของการค้ากระจายในตลาด กลางสินค้า	Data 17.4.1 มูลค่าของการค้ากระจายในตลาดกลาง สินค้า /ราคายางพาราตลาดโลก	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดตรัง
		Data 17.4.2 ตลาดต่างประเทศ ปริมาณการส่งออก/ ประเทศที่ส่งออก	มี	รายงาน	รายปี	สนง.กองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดตรัง
CSF 18 การวางแผน ในการรับมือกับ ผลผลิตล้นตลาด และควบคุมราคา สินค้า	KPI 18.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการชดเชย	Data 18.1.1 จำนวนเกษตรกร ที่ได้รับการชดเชย	ไม่มี	*ธนาคารเพื่อ การเกษตร และสหกรณ์ การเกษตร.		สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
	KPI 18.2 จำนวนเกษตรกร ที่ร่วมโครงการ ประกันราคาสินค้าเกษตร	Data 18.2.1 จำนวนเกษตรกร ที่ร่วมโครงการประกัน ราคาสินค้าเกษตร	มี	รายงาน	โครงการ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และมีมั่นคง โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ยางพารา มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 71 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 36 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้จำนวน 35 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(2 CSFs, 3 KPIs)	(5 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 11 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	36 (50.70%)	3	10	14	5	-	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	35 (49.30%)	7	7	6	7	5	3
รวม	71 (100%)	10	17	20	12	5	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 1.1.3 ปริมาณผลผลิตที่เข้าโครงการรับรองวิจัยพันธุ์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ได้รับงบประมาณในการวิจัยและพัฒนา	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง/นายข้า (KT311)
Data 2.1.4 ประเมินการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง
Data 4.2.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่รับผลประโยชน์จากเข้าร่วมกลุ่ม	สนง.สหกรณ์จังหวัดตรัง
Data 5.1.1 พันธุ์ยางพาราที่เหมาะสมในจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 5.1.2 พันธุ์ยางพาราที่เกษตรกรนิยมปลูก	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 5.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลัดกิ่งตา/พันธุ์ยางพารา	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดตรัง
Data 7.1.2 จำนวนการให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจำแนกตามประเภทของเงินกู้	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดตรัง
Data 7.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนขอทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง
Data 7.3.1 จำนวนเงินสงเคราะห์การทำสวนยางที่จ่ายผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้เกษตรกร	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดตรัง
Data 8.2.3 ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ราคากล้ายาง/ปุ๋ย/ยาปราบศัตรูพืช/ค่าจ้างแรงงาน)	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
Data 8.3.1 ชนิดของผลผลิต (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ยางสกินเครฟ/ ยางสกินลือก/ยางผสมหรือ compound rubber)	สภาอุตสาหกรรม
Data 8.3.2 มูลค่าของผลผลิตที่ส่งออก (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ยางสกินเครฟ/ยางสกินลือก/ยางผสมหรือ compound rubber)	ด่านศุลกากรจังหวัดตรัง

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
Data 9.1.1 ความต้องการแรงงานในสวนยาง / การรอฤดูกาลช่วงหน้าแล้ง	สนง.แรงงานจังหวัดตรัง
Data 9.2.1 จำนวนแรงงานคนเฉลี่ยต่อไร่/ ค่าจ้างแรงงาน (รายวัน/แบ่งเปอร์เซ็นต์)	สนง.แรงงานจังหวัดตรัง
Data 10.4.1 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตร จำแนกตามจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
Data 12.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพาราต่อผลผลิต (น้ำยางดิบ)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 12.2.1 ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 12.3.2 ปริมาณของผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากยางพารา ที่ผลิตในพื้นที่ แยกตามประเภท	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 12.3.3 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากยางพารา ที่ผลิตในพื้นที่ แยกตามประเภท	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 14.1.2 ปริมาณหมอกควันที่เกิดขึ้นจากการแปรรูป	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 14.1.3 ปริมาณเศษวัสดุที่เกิดขึ้นจากการแปรรูป	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
Data 15.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	สภาอุตสาหกรรม
Data 16.1.1 ข้อมูลต้นทุนการขนส่งต่อต้นทุนการผลิต	สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
Data 16.2.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า-ออก	สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
Data 16.2.2 ปริมาณยางพาราเฉลี่ยต่อการขนส่งต่อเที่ยว	สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
Data 16.2.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
Data 16.2.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	สนง.ขนส่งจังหวัดตรัง
Data 17.2.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมค้าขายในตลาด	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดตรัง
Data 17.3.1 ปริมาณและราคา การค้าขายในตลาดกลางสินค้า	สนง.กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดตรัง
Data 18.1.1 จำนวนเกษตรกร ที่ได้รับการชดเชย	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : รายการสถิติที่ขาดความพร้อม หมายถึง รายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และ/หรือรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งต้องขอความร่วมมือหน่วยงานผู้รับผิดชอบแยกประเภทให้ชัดเจนเพื่อการพัฒนาต่อไป

โดยมีแนวทางการพัฒนาเบื้องต้น ดังนี้

- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน
- กำหนดผู้รับผิดชอบ
- การจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล

ข้อมูล และการใช้ข้อมูล

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

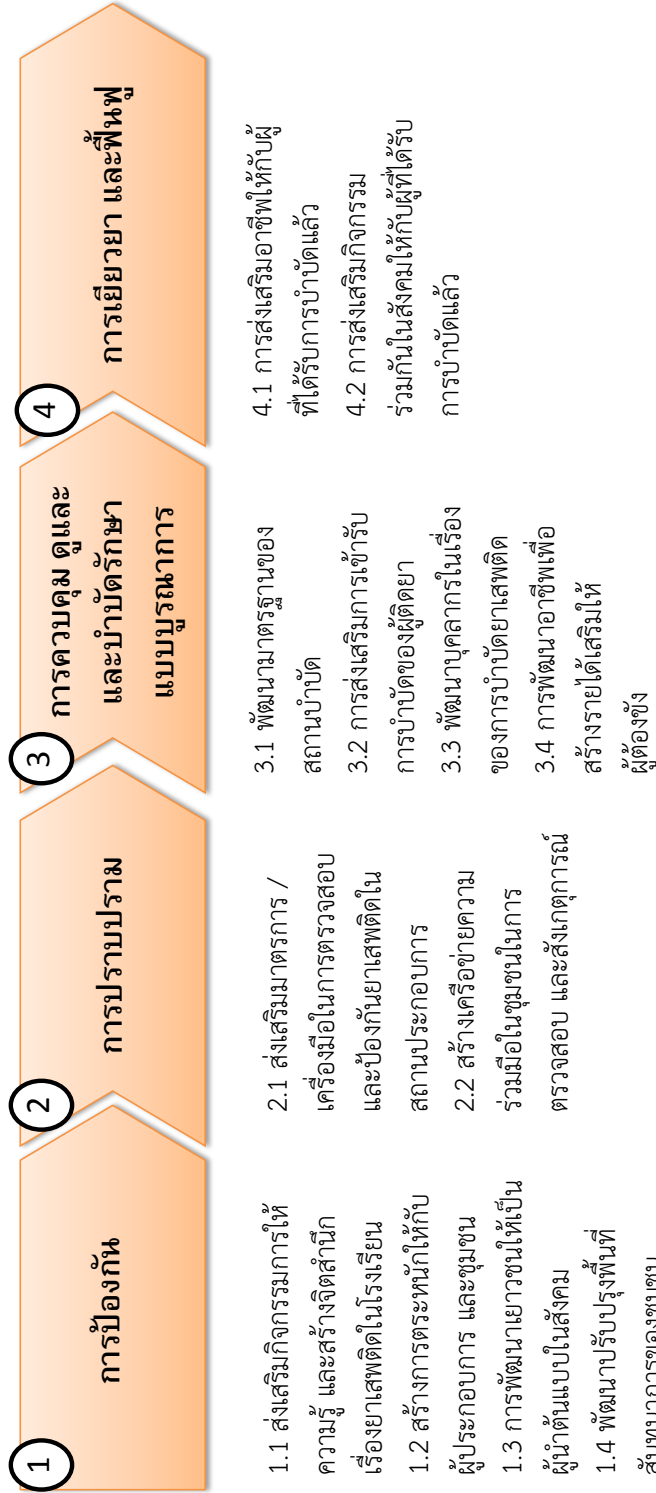
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ยาเสพติด”

ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษา เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	สังคม-> ยาเสพติด	ยาเสพติด
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ยาเสพติดถูกจัดอันดับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในจังหวัดตรังมากที่สุด ในขณะเดียวกันจากการสำรวจความต้องการของประชาชน ยังมีการระบุว่าเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นปัญหาที่ประชาชนในอำเภอต่างๆ ต่างให้ความสำคัญมากเป็นอันดับต้น		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

3.2.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การป้องกัน						
CSF 1 ส่งเสริมกิจกรรม การให้ความรู้ และ สร้างจิตสำนึกเรื่อง ยาเสพติดในโรงเรียน	KPI 1.1 จำนวนกิจกรรมในการให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่องยาเสพติด ตามสถานศึกษา	Data 1.1.1 ข้อมูลชนิดของกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนา อบรมให้ความรู้	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13
		Data 1.1.2 จำนวนครั้งของกิจกรรมที่จัดขึ้น ตาม สถานศึกษา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1,2,13 และ กศน.
	KPI 1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 1.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่องยาเสพติดตาม สถานศึกษา	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13
		Data 1.2.2 จำนวนนักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13
		Data 1.2.3 ข้อมูลผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13
	KPI 1.3 สัดส่วนของนักเรียน ผู้ปกครอง และ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ที่เข้าร่วม กิจกรรมมีการตระหนักและเข้าใจใน เรื่องของยาเสพติด	Data 1.3.1 ข้อมูลนักเรียน ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ ของโรงเรียน ที่เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 13

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 สร้างการตระหนักรู้ ให้กับผู้ประกอบการ และชุมชน	KPI 2.1 จำนวนกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ ตามองค์กร หน่วยงาน หรือสถานที่ ชุมชน	Data 2.1.1 จำนวนครั้ง และชนิดของกิจกรรมที่ใช้ ในการพัฒนาอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดตรัง / สาธารณสุข จังหวัดตรัง
		Data 2.1.2 ข้อมูลกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ ตามองค์กร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัดตรัง
	KPI 2.2 จำนวนหน่วยงานที่มีการตื่นตัวในเรื่อง ของยาเสพติด	Data 2.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ให้ ความช่วยเหลือ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัดตรัง
		Data 2.2.2 จำนวนโรงเรียนสีขาวที่ได้รับรองปลอดยา เสพติด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1,2,13 และ การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดตรัง
CSF 3 การพัฒนาเยาวชน ให้เป็นผู้นำต้นแบบ ในสังคม	KPI 3.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน ต้นแบบ	Data 3.1.1 จำนวนครั้งและชั่วโมงในการอบรมพัฒนา เยาวชนต้นแบบ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 3.2 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการ พัฒนา	Data 3.2.1 ข้อมูลติดตามผล จากเยาวชนต้นแบบที่ผ่าน การพัฒนา	ไม่มี			สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
CSF 4 พัฒนาปรับปรุง พื้นที่สันชนาการ ของชุมชน	KPI 4.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุงและ พัฒนาในการเป็นพื้นที่สันชนาการ แยกตามพื้นที่	Data 4.1.1 ข้อมูลแหล่งสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุงและ พัฒนาในการเป็นพื้นที่สันชนาการ แยกตาม พื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.2 งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ สันติภาพในชุมชน แยกตามพื้นที่	Data 4.2.1 ข้อมูลงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ สันติภาพ แยกตามพื้นที่	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
	KPI 4.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ สันติภาพ	Data 4.3.1 จำนวนครั้งที่จัดขึ้นในแต่ละกิจกรรม ความต่อเนื่อง ในพื้นที่สันติภาพ	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
	KPI 4.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่ สันติภาพ	Data 4.4.1 ข้อมูลจำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
CSF 5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติดนอก ห้องเรียน	KPI 5.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุงและ พัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านยา เสพติด	Data 5.1.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติด	มี	รายงาน	รายปี	ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย/ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
	KPI 5.2 งบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติด	Data 5.2.1 ข้อมูลงบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดตรัง
	KPI 5.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแหล่งเรียนรู้	Data 5.3.1 ชนิดของกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดตรัง
		Data 5.3.2 จำนวนครั้งของกิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่ง เรียนรู้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดตรัง
	KPI 5.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการ ในแหล่งเรียนรู้	Data 5.4.1 ข้อมูลจำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการ ในแหล่งเรียนรู้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 สร้างเสริมกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ สามัคคีในครอบครัว และชุมชน	KPI 6.1 จำนวนกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นมา	Data 6.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
		Data 6.1.2 จำนวนหน่วยงาน และรายชื่อ ที่ช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 6.2 งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	Data 6.2.1 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 6.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 6.3.1 จำนวนประชากรผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
VC 2 : การปราบปราม						
CSF 7 ส่งเสริมมาตรการ / เครื่องมือในการ ตรวจสอบและ ป้องกันยาเสพติด ในสถานประกอบการ	KPI 7.1 สัดส่วนของผู้ติดยาเสพติดต่อประชากรในชุมชน/หมู่บ้าน	Data 7.1.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติด/จำนวนผู้เสพ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 7.2 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการจับกุมหรือร้องเรียนในชุมชน/หมู่บ้าน	Data 7.2.1 ข้อมูลคดียาเสพติดที่มีการจับกุม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 7.3 งบประมาณในการสนับสนุนงานด้านการตรวจสอบและป้องกันปัญหายาเสพติด	Data 7.3.1 จำนวนงบประมาณในการตรวจสอบและป้องกันยาเสพติด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.4 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติด ในชุมชน/หมู่บ้าน	Data 7.4.1 จำนวนครั้งที่จัดตั้งการตรวจจับต่อเดือน	มี (ไม่ สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 7.5 มูลค่าของกลางที่จับได้	Data 7.5.1 จำนวนมูลค่าที่ยึดทรัพย์ได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
CSF 8 สร้างเครือข่าย ความร่วมมือ ในชุมชน ในการตรวจสอบ และสังเกตการณ์	KPI 8.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมส่วนท้องถิ่น จำแนก ตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษา ความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 8.1.1 ข้อมูลอาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมแต่ละพื้นที่	มี	ลงทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 8.2 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชน/ หมู่บ้าน	Data 8.2.1 จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 8.3 จำนวนเครือข่ายหน่วยงานพันธมิตร ในการร่วมป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติดในชุมชนกับหน่วยงานหลัก	Data 8.3.1 ข้อมูลเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการปราบปรามยาเสพติด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การควบคุม ดูแลและบำบัดรักษาแบบบูรณาการ						
CSF 9 พัฒนามาตรฐานของสถานบำบัด	KPI 9.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้รับรองมาตรฐาน	Data 9.1.1 ข้อมูลสถานบำบัดที่ได้รับรองมาตรฐานในจังหวัด	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง
	KPI 9.2 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	Data 9.2.1 ข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัด	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง
	KPI 9.3 สัดส่วนความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	Data 9.3.1 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง
CSF 10 การส่งเสริมการเข้ารับการบำบัดของผู้ติดยา	KPI 10.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามมาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	Data 10.1.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามมาตรการ	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง/ ส.ลูกผู้ชาย
CSF 11 พัฒนาบุคลากรในเรื่องของการบำบัดยาเสพติด	KPI 11.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัดหรือสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองในเรื่องของการบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัด ดูแลผู้ติดยาเสพติด	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 11.2 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการอบรมเรื่องแนวทางการบำบัดยาเสพติด	Data 11.2.1 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องแนวทางการบำบัดยาเสพติด	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง
CFS 12 การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสริมให้ผู้ต้องขัง	KPI 12.1 จำนวนผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะอาชีพ	Data 12.1.1 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะอาชีพ	ไม่มี			สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง
	KPI 12.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ให้บริการของผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	Data 12.2.1 สินค้าที่ทำรายได้หลักให้แก่ผู้ต้องหา	ไม่มี			เรือนจำจังหวัดตรัง
		Data 12.2.2 รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้ต้องขัง	ไม่มี			เรือนจำจังหวัดตรัง / สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง
VC 4 : การเยียวยา และฟื้นฟู						
CSF 13 การส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัดแล้ว	KPI 13.1 จำนวนโครงการฝึกอบรมด้านอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด	Data 13.1.1 ข้อมูลโครงการฝึกอบรม ด้านอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม	ไม่มี			เรือนจำจังหวัดตรัง
	KPI 13.2 จำนวนผู้บำบัดที่เข้าร่วมการฝึกอบรมอาชีพ	Data 13.2.1 ข้อมูลผู้บำบัดเข้าร่วมการฝึกอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติจังหวัดตรัง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 14 การส่งเสริม กิจกรรมร่วมกัน ในสังคมให้กับผู้ที่ ได้รับการบำบัดแล้ว	KPI 14.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับ การสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ที่ได้รับ การบำบัดกับผู้ที่อยู่ในสังคม	Data 14.1.1 กิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติด 26 มิถุนายน ของทุกปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 14.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 14.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง
	KPI 14.3 สัดส่วนของผู้ที่ได้รับการบำบัดต่อ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด	Data 14.3.1 ข้อมูลร้อยละผู้ที่ได้รับการบำบัดทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แห่งชาติจังหวัดตรัง

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมีประเด็นปัญหาสำคัญ คือ ยาเสพติด มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 47 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 32 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ และรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บจำนวน 14 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(6 CSFs, 18 KPIs)	(2 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	32 (68.09%)	21	7	-	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	1 (2.12%)	-	1	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	14 (29.78 %)	4	-	9	1
รวม	47 (100%)	25	8	9	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ จำนวน 1 รายการแสดงดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของประเด็นปัญหาสำคัญ“ยาเสพติด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.4.1 จำนวนครั้งที่จัดตั้งการตรวจจับต่อ เดือน	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จังหวัดตรัง	- รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลให้ถี่ขึ้น (เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดมีในระบบทะเบียนอยู่แล้ว)

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 14 รายการ แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.1 ข้อมูลติดตามผล จากเยาวชนต้นแบบที่ผ่านการพัฒนา	สนง.ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จังหวัดตรัง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.2.1 ข้อมูลงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่สันชนาการ แยกตามพื้นที่	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 4.3.1 จำนวนครั้งที่จัดขึ้นในแต่ละกิจกรรม ความต่อเนื่อง ในพื้นที่สันชนาการ	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 4.4.1 ข้อมูลจำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 9.1.1 ข้อมูลสถานบำบัดที่ได้รับรองมาตรฐานในจังหวัด	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง	
Data 9.2.1 ข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัด	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง	
Data 9.3.1 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง	
Data 10.1.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามมาตรการ	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง/ เรือนจำจังหวัดตรัง/ส.ลูกผู้ชาย	
Data 11.1.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัด ดูแลผู้ติดยาเสพติด	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 11.2.1 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องแนวทางการบำบัดยาเสพติด	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง	
Data 12.1.1 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะอาชีพ	สนง.สาธารณสุขจังหวัดตรัง/ สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง	
Data 12.2.1 สินค้าที่ทำรายได้หลักให้แก่ผู้ต้องหา	เรือนจำจังหวัดตรัง	
Data 12.2.2 รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้ต้องขัง	เรือนจำจังหวัดตรัง / สนง.คุมประพฤติจังหวัดตรัง	
Data 13.1.1 ข้อมูลโครงการฝึกอบรมด้านอาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม	เรือนจำจังหวัดตรัง	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต

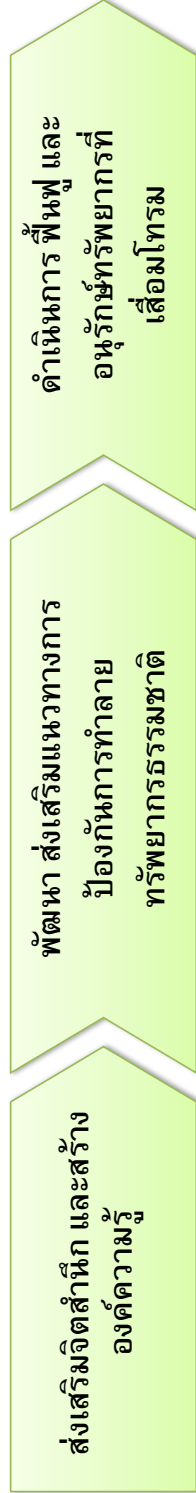
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต	ทรัพยากรธรรมชาติ -> ป่าไม้ -> การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้	การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
สรุปเหตุผลสนับสนุน - เนื่องจากปัจจุบันทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัดตรังถูกบุกรุกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการสำรวจพบว่าประเด็นด้านการบุกรุกทำลายป่า เป็นจุดอ่อนสำคัญของจังหวัดตรัง จึงมีการวางเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ในเรื่องของการจัดการทรัพยากรป่าไม้และป่าชายเลน เป็นประเด็นหลักในเรื่องของการดูแลทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

- สร้างความเข้มแข็งชุมชนด้านการอนุรักษ์ป่า – เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม - การเผยแพร่องค์ความรู้/สร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์พื้นที่สีเขียว ให้ชุมชนในพื้นที่ - แต่งตั้งและกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานหลักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	- กำหนดแนวทางและกฎระเบียบในการอยู่อาศัย กำจัดของเสีย และการดูแลพื้นที่ - สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว - ส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ - พัฒนาระบบบริหารจัดการ (และเครื่องมือ) พื้นที่สีเขียวในชุมชน - แผนงานรับมือภัยพิบัติจากธรรมชาติ - ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมที่สมดุลกับธรรมชาติ	- ส่งเสริมกิจกรรมการปลูกป่า

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสังคม “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ส่งเสริมจิตสำนึก และสร้างองค์ความรู้						
CSF 1 สร้างความเข้มแข็งชุมชน ด้านการอนุรักษ์ป่า - เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	KPI 1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้ เรื่องการอนุรักษ์ป่าในชุมชน	Data 1.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้เรื่องการ อนุรักษ์ป่าในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.1.2 ข้อมูลและสื่อต่างๆ ในการเผยแพร่ ข้อมูล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.1.3 ข้อมูลกิจกรรมในการเรียนรู้อนุรักษ์ป่า	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
	KPI 1.2 จำนวนอาสาสมัครในการร่วม อนุรักษ์ป่าไม้	Data 1.2.1 จำนวนอาสาสมัครในการร่วมอนุรักษ์ ป่าไม้	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.2.2 จำนวนหมู่บ้านที่มีราษฎรอาสาปกป้อง พิทักษ์ป่า	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.2.3 หมู่บ้านที่มีเครือข่ายการอนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.3 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคมในการร่วมอนุรักษ์	Data 1.3.1 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคม ในการร่วมอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.3.2 จำนวนบุคลากรในหน่วยงาน องค์กร สมาคมในการร่วมอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.3.3 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ที่จัดขึ้น โดยหน่วยงาน องค์กร และสมาคมฯ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
	KPI 1.4 จำนวนองค์กรเอกชนด้าน สิ่งแวดล้อม	Data 1.4.1 จำนวนเครือข่ายองค์กรเอกชนที่เข้าร่วม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.4.2 จำนวนบุคลากรหลักในเรื่องสิ่งแวดล้อม จากเครือข่ายองค์กรเอกชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
		Data 1.4.3 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ที่จัดขึ้น โดยเครือข่ายเอกชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฏิรูปที่ดินจังหวัดตรัง
CSF 2 การเผยแพร่องค์ความรู้/ สร้างจิตสำนึก ด้านการ อนุรักษ์พื้นที่สีเขียว ให้ชุมชนในพื้นที่	KPI 2.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ	Data 2.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
		Data 2.1.2 จำนวนของบุคลากรในชุมชนที่ได้รับการ อบรมเรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.3 จำนวนชุมชนที่ผ่านการอบรมและมีการระบุว่ามีการนำเอาความรู้จากการอบรมไปใช้และเผยแพร่	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง/ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
	KPI 2.2 การอบรม หรือกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ	Data 2.2.1 จำนวนครั้ง และข้อมูลของการอบรมหรือกิจกรรม	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง/ สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
CSF 3 แต่งตั้งและกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานหลักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	KPI 3.1 มีการกำหนดหน่วยงานในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่	Data 3.1.1 จำนวนหน่วยงานในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
		Data 3.1.2 จำนวนบุคลากรในหน่วยงานในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 3.2 งบประมาณของหน่วยงานในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	Data 3.2.1 จำนวนงบประมาณของหน่วยงานในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
VC 2 : พัฒนา ส่งเสริมแนวทางการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ						
CSF 4 กำหนดแนวทางและกฎระเบียบในการอยู่อาศัยกำจัดของเสีย และการดูแลพื้นที่	KPI 4.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่จัดเก็บได้ในพื้นที่	Data 4.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถจัดเก็บได้แยกพื้นที่	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง
	KPI 4.2 ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	Data 4.2.1 จำนวนขยะมูลฝอยที่กลับมาใช้ประโยชน์ (recycle/reuse)	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.2.2 อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 4.3 คุณภาพอากาศในเขตปริมณฑล จำแนกตามพื้นที่	Data 4.3.1 ข้อมูลคุณภาพ/มลพิษในอากาศ แยกตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
	KPI 4.4 ปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เกิดขึ้น และที่เข้าระบบบำบัด	Data 4.4.1 ข้อมูลปริมาณน้ำเสีย ในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เทศบาลนครตรัง
		Data 4.4.2 ปริมาณน้ำเสียที่ได้รับการบำบัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เทศบาลนครตรัง
	KPI 4.5 ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่เกิดขึ้น	Data 4.5.1 ปริมาณของเสียอันตรายในชุมชน แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
		Data 4.5.2 ปริมาณของเสียที่ผ่านการบำบัดที่ถูกต้องแล้ว	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
CSF 5 สร้างควมมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	KPI 5.1 จำนวนและเนื้อที่ป่าชุมชน	Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกป่าในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 5.2 ขนาดพื้นที่/เนื้อที่แยกตามแต่ละประเภทของพื้นที่สีเขียว จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นทุกระดับ	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวภายในจังหวัด และจำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.3 จำนวนและเนื้อที่สวนสาธารณะ จำแนกตามสวนสาธารณะ	Data 5.3.1 ข้อมูลจำนวนและขนาดของสวน สาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
	KPI 5.4 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ของท้องถิ่น จำแนกตาม ประเภทแหล่งธรรมชาติ	Data 5.4.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ของท้องถิ่น จำแนกตามประเภท แหล่งธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
CSF 6 ส่งเสริมและพัฒนาแนว ทางการบังคับใช้กฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 6.1 จำนวนคดีด้านการบุกรุกป่าไม้ ที่มีการจับกุม	Data 6.1.1 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติที่มีการจับกุม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 6.2 สัดส่วนของคดีที่มีการจับกุมต่อ คดีที่มีการร้องเรียน	Data 6.2.1 จับกุมรื้อถอนเกี่ยวกับป่าไม้	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรม
	KPI 6.3 จำนวนเงินค่าปรับที่ได้จากการ ทำผิดในคดี	Data 6.3.1 จำนวนเงินค่าปรับที่ได้จากการทำผิดใน คดีที่เกี่ยวข้องกับการบุกรุก ทำลายป่า	มี	ทะเบียน	รายปี	ศาล
CSF 7 พัฒนาระบบบริหารจัดการ (และเครื่องมือ) พื้นที่สีเขียว ในชุมชน	KPI 7.1 พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่อนุรักษ์	Data 7.1.1 อัตราพื้นที่การปลูกป่าเพิ่มขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 7.2 พื้นที่ปลูกป่าในเขตพื้นที่อนุรักษ์	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกป่าที่มีการบุกรุก ในเขตพื้นที่อนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.3 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่น จำแนกตามประเภทแหล่งธรรมชาติ	Data 7.3.1 ข้อมูลแหล่งธรรมชาติที่ควรสงวนอนุรักษ์ของท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง
CSF 8 แผนงานรับมือภัยพิบัติจากธรรมชาติ	KPI 8.1 พื้นที่ป่านอกเขตพื้นที่อนุรักษ์ที่ถูกไฟไหม้	Data 8.1.1 ข้อมูลแนวทางป้องกันและรับมือ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
	KPI 8.2 จำนวนภัยพิบัติในอดีต	Data 8.2.1 ข้อมูลภัยพิบัติในอดีต	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
	KPI 8.3 พื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติในอดีต	Data 8.3.1 ข้อมูลพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติในอดีต	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
	KPI 8.4 มูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติ	Data 8.4.1 จำนวนมูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
CSF 9 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมที่สมดุลกับธรรมชาติ	KPI 9.1 สัดส่วนพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ป่า ต่อพื้นที่ทั้งหมด	Data 9.1.1 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ป่าต่อพื้นที่ทั้งหมด	ไม่มี			สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง/ สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
		Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกป่า	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.2 จำนวนพื้นที่ที่เกษตรกรได้รับ สิทธิเข้าทำประโยชน์ จำแนก ตามลักษณะการจัดที่ดิน (เกษตรกร, ชุมชน)	Data 9.2.1 ข้อมูลจำนวนพื้นที่ที่เกษตรกรได้รับสิทธิ เข้าทำประโยชน์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ปฎิรูปที่ดิน จังหวัดตรัง
VC 3 : ดำเนินการ ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรที่เสื่อมโทรม						
CSF 10 ส่งเสริมกิจกรรมการปลูกป่า	KPI 10.1 พื้นที่ปลูกป่านอกเขตพื้นที่ อนุรักษ์ จำแนกตามหน่วยงาน	Data 10.1.1 ข้อมูลพื้นที่ปลูกป่านอกเขตพื้นที่อนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 10.2 พื้นที่ปลูกป่าในเขตพื้นที่อนุรักษ์	Data 10.2.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูกป่าเพิ่มขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง
	KPI 10.3 จำนวนโครงการฟื้นฟูและรักษา ระบบนิเวศ	Data 10.3.1 โครงการรายงานข้อมูลการฟื้นฟูและ รักษาระบบนิเวศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.จังหวัดตรัง
	KPI 10.4 จำนวนกล้าไม้ที่มีการนำไป ปลูกป่า	Data 10.4.1 จำนวนกล้าไม้ที่มีการนำไปปลูกป่า	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดตรัง

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต ประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 48 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 37 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้จำนวน 11 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(3 CSFs, 8 KPIs)	(6 CSFs, 21 KPIs)	(1 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	37 (77.08%)	15	18	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (22.92%)	4	7	-
รวม	48 (100%)	19	25	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมาย ผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 11 รายการ

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับ การอบรม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตาม ตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการ จัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การ ประมวลผลข้อมูล และการใช้ ข้อมูล
Data 2.1.2 จำนวนของบุคลากรใน ชุมชนที่ได้รับการอบรมเรื่องของการ อนุรักษ์ธรรมชาติ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 2.1.3 จำนวนชุมชนที่ผ่านการ อบรมและมีการระบุว่ามีการนำเอา ความรู้จากการอบรมไปใช้และ เผยแพร่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 2.2.1 จำนวนครั้ง และข้อมูล ของการอบรม หรือกิจกรรม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง / สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 4.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่ สามารถจัดเก็บได้ แยกพื้นที่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง	
Data 4.2.1 จำนวนขยะมูลฝอยที่ กลับมาใช้ประโยชน์ (recycle / reuse)	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง	
Data 4.2.2 อัตราการนำขยะมูล ฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง	
Data 4.5.1 ปริมาณของเสีย อันตรายในชุมชน แยกตามประเภท	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง	
Data 4.5.2 ปริมาณของเสียที่ผ่าน การบำบัดที่ถูกต้องแล้ว	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัดตรัง	
Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่สีเขียว ภายในจังหวัด และจำแนกตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดตรัง	
Data 9.1.1 จำนวนพื้นที่ทำ การเกษตร และพื้นที่ป่า ต่อพื้นที่ ทั้งหมด	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง/ สนง.เกษตรจังหวัดตรัง	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

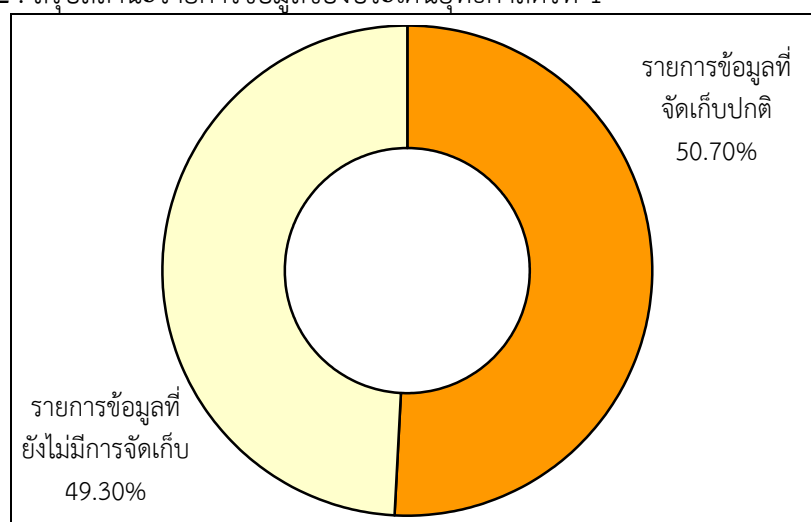
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และมีเสถียรภาพ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ยางพารา มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 71 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 36 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.70
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 35 รายการ คิดเป็นร้อยละ 49.30

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

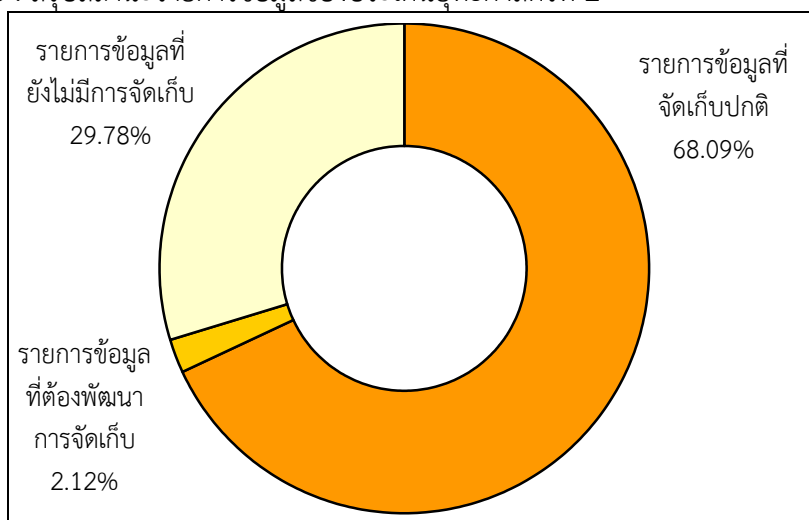
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิต และการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ ยาเสพติด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 47 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 32 รายการ คิดเป็นร้อยละ 68.09

- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 2.12

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 14 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.78

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

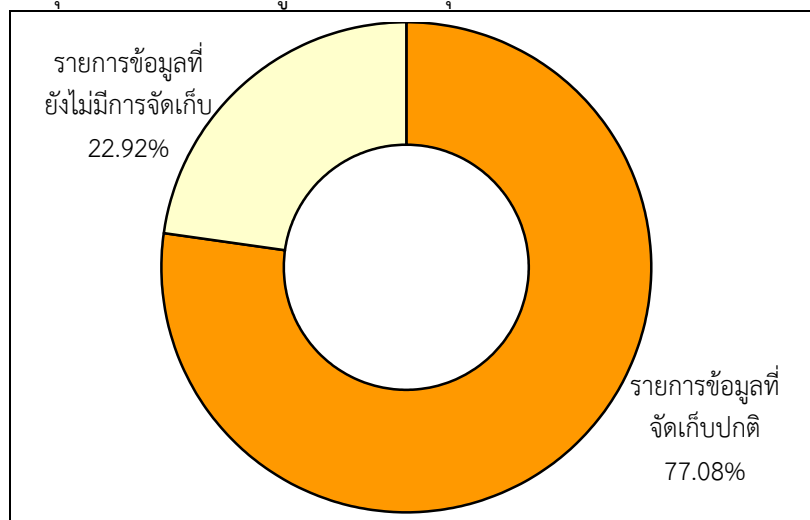
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 อย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืนในอนาคต ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ
 การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 48 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตาม
 แผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 37 รายการ คิดเป็น
 ร้อยละ 77.08

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ
 22.92

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด (ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว) ที่มั่นคง และมีเสถียรภาพ ที่มุ่งเน้นในเรื่องยางพารา ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

1) ด้านการพัฒนากลไก และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความรู้ เข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางการเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงาน ยุทธศาสตร์ทางด้านยางพารา ของจังหวัดตรังให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ สมาคมอุตสาหกรรม หรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านยางพาราผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดตรังขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านยางพาราทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้องกับยางพาราของจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญของยางพารา

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางด้านยางพาราที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการทำการตลาดสินค้าเกษตร หรือยางพาราโดยเฉพาะ มาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนัยเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้านการเกษตรหรือยางพาราที่เกี่ยวข้องต่อไป

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุ คำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- เนื่องจากมีชุดข้อมูลที่ยังขาดการจัดเก็บอยู่จำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้สามารถทำการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที จึงต้องมีการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการ ขั้นตอน และรูปแบบในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักต่างๆ ที่ต้อง

ทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นแนวทางการทำการสำรวจ หรือการคาดการณ์ต่างๆ อาทิ ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการเพาะปลูก หรือประมาณการณ์จำนวนแรงงาน เป็นต้น

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

- ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาขั้นตอนในการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ให้มีความละเอียดมากที่สุด อาทิ การเก็บรวบรวมมูลค่าของผลผลิตที่ส่งออก (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ยางสกินเครฟ/ยางสกินล้อ/ยางผสมหรือ compound rubber) ซึ่งปัจจุบันมีแต่ข้อมูลของภูมิภาค แต่ยังไม่สามารถแยกออกมาเป็นรายจังหวัดได้ ดังนั้นสถิติจังหวัดตรัง ด้านศุลกากรจังหวัดตรัง และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จึงอาจต้องร่วมกันคิดค้นกลไก หรือขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัดออกมาให้ได้

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยว เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่จำเป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การทำการสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้ สท.สถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านยางพาราผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดตรัง	สำนักงานสถิติจังหวัด และสำนักงานจังหวัด	- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรู้ถึงภาพรวมของการทำงานความสำคัญประโยชน์ของการดำเนินงานต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และกรอบแนวทางทั้งหมด												
	สำนักงานสถิติจังหวัด	- จัดทำคู่มือ อธิบายขั้นตอน และรายละเอียดในการดำเนินงานต่างๆ												
	หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละชุดข้อมูล	- จัดทำคู่มือภายในสำหรับการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง												

ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

[illegible]

ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

[illegible]

บรรณานุกรม

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555).

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51).

สำนักงานจังหวัดตรัง. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2558 – 2561.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

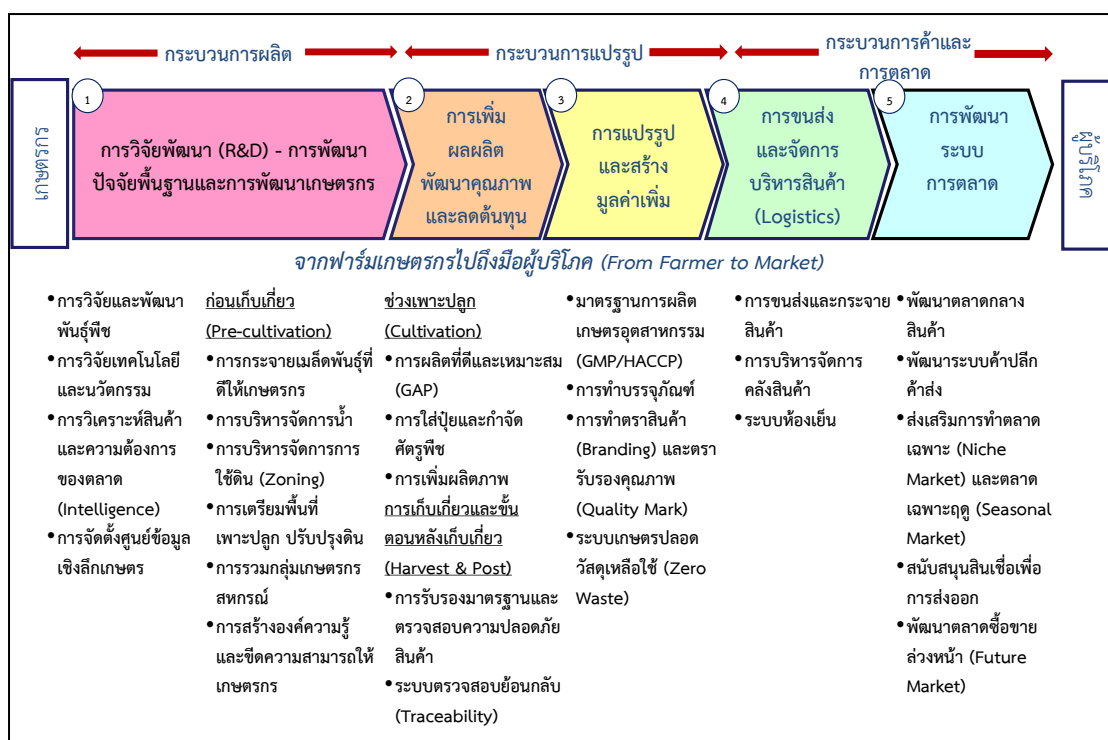
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกระบบน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

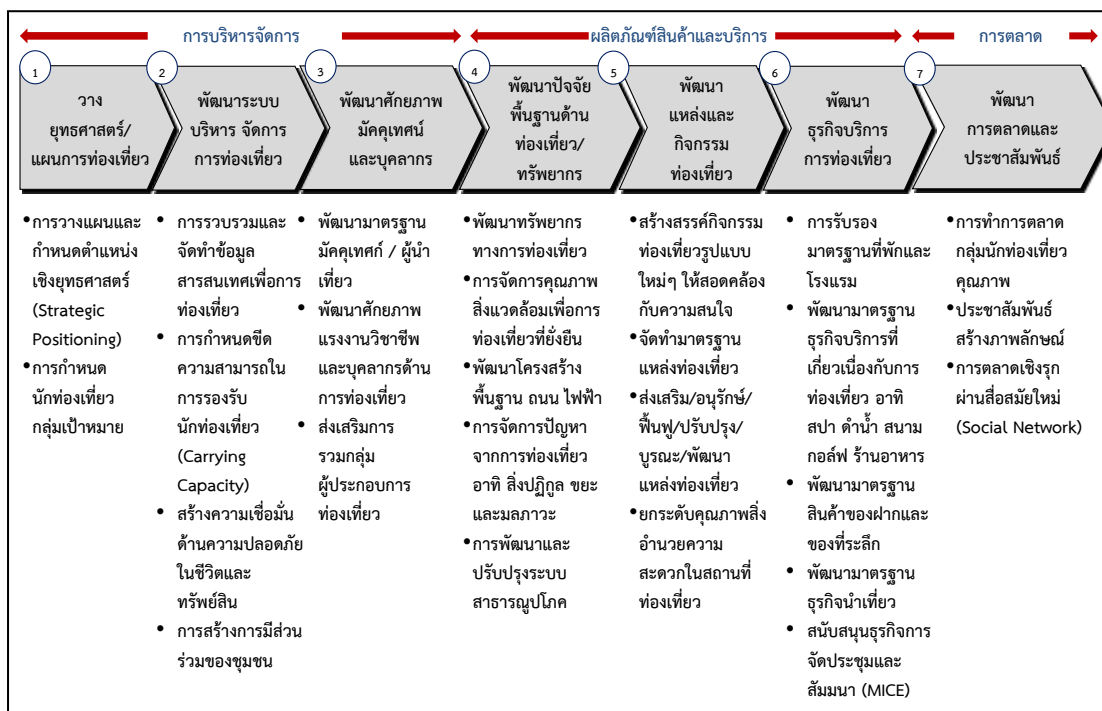
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

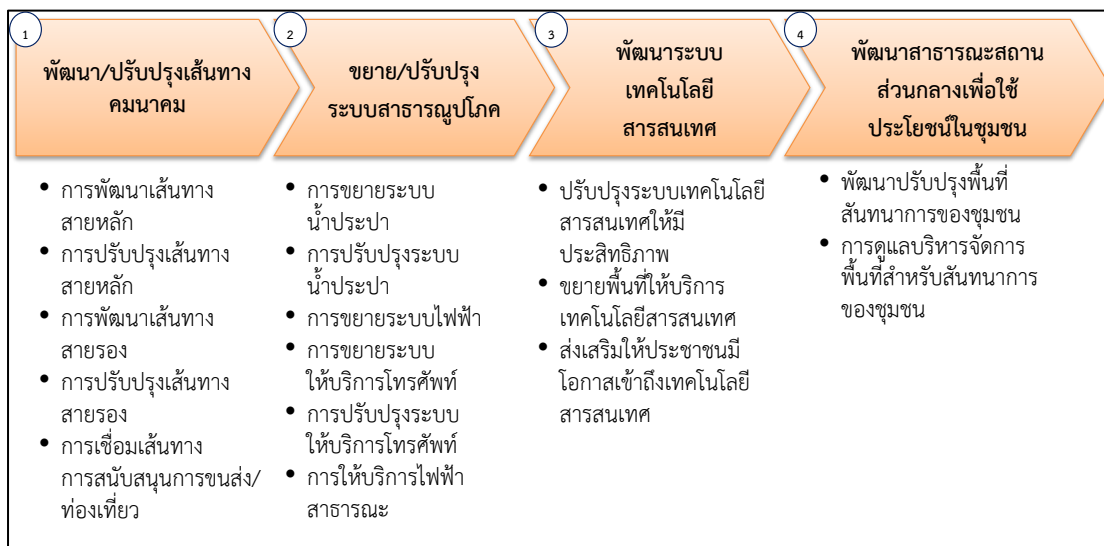
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

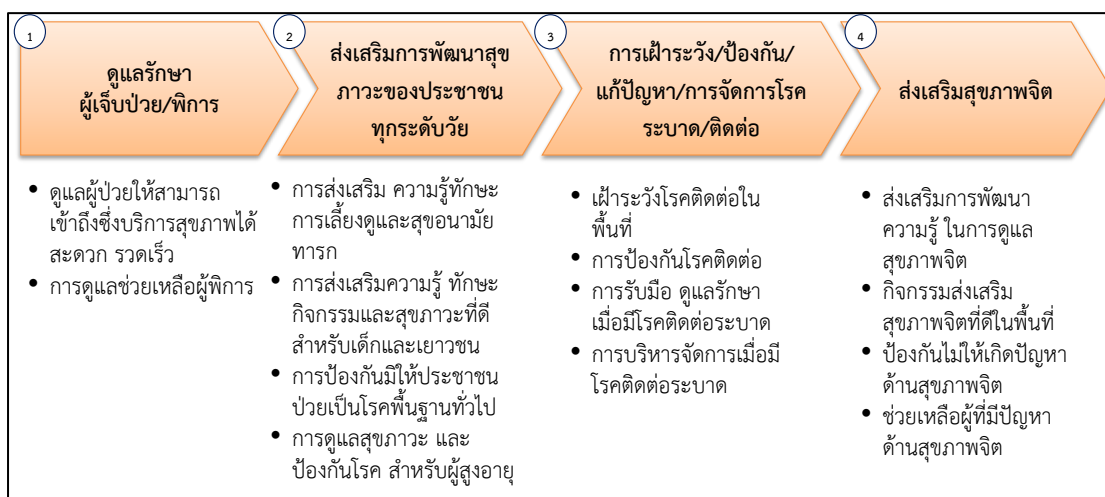
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

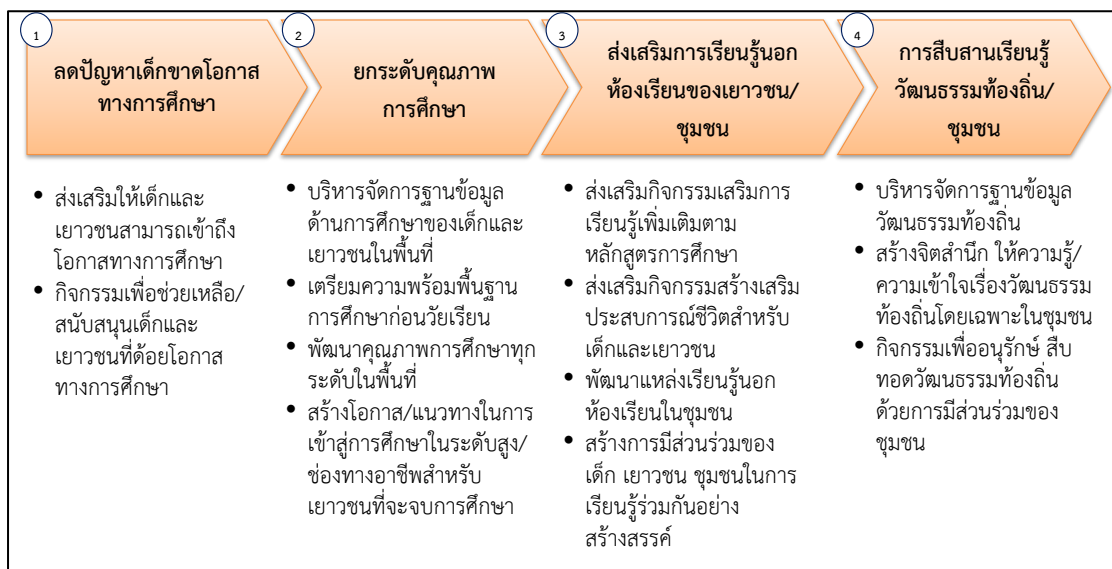
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

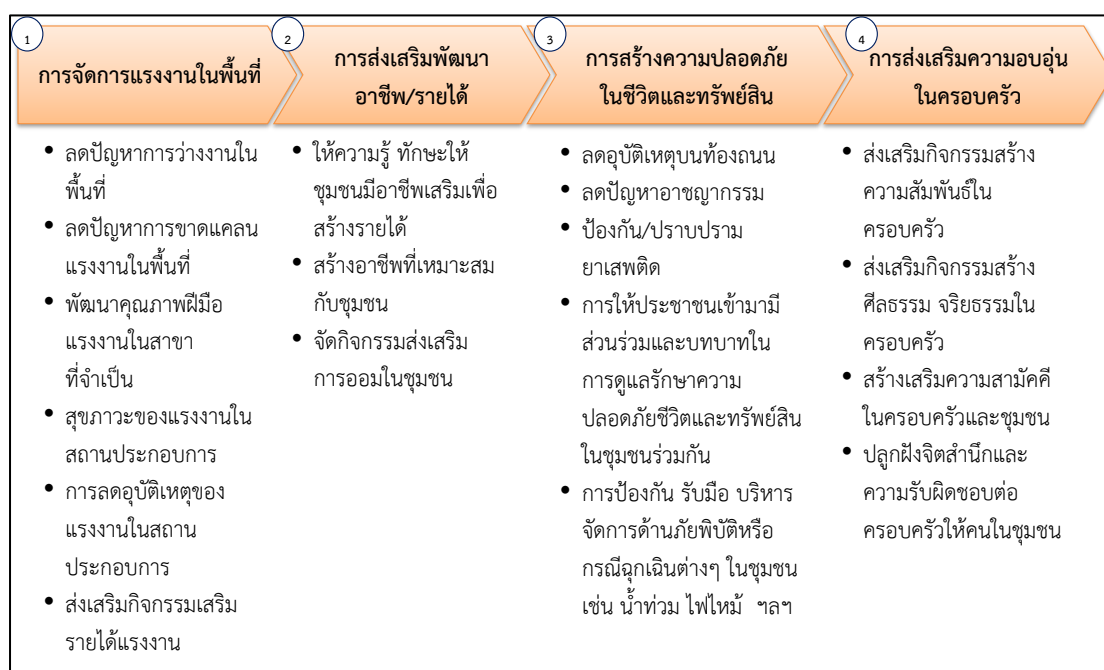
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

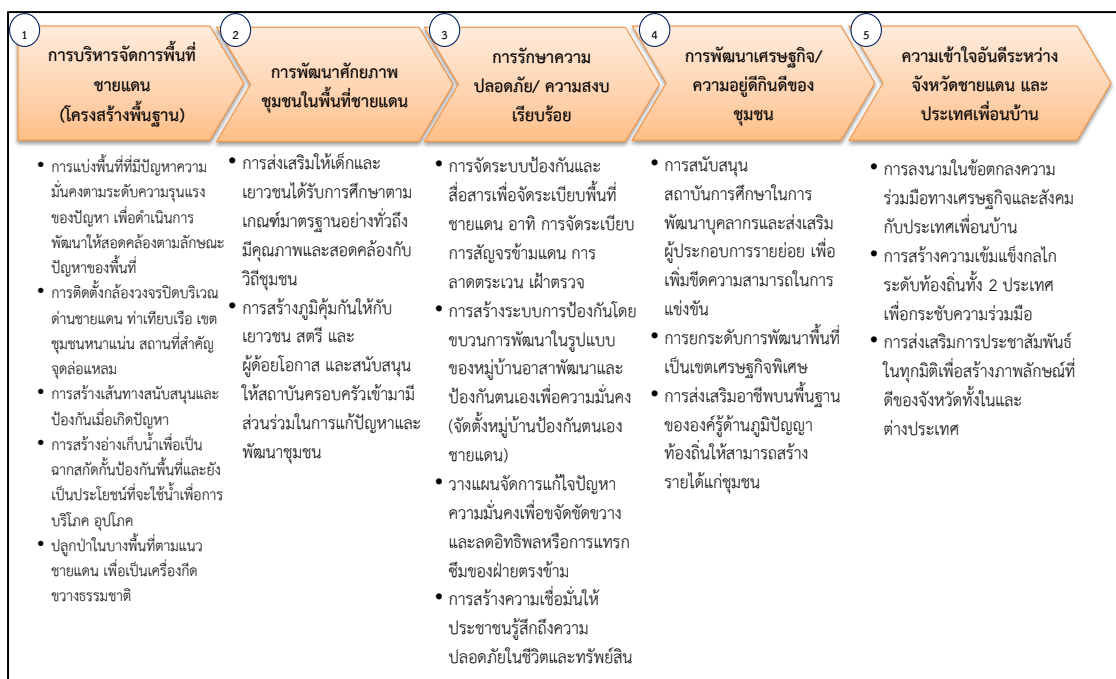
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

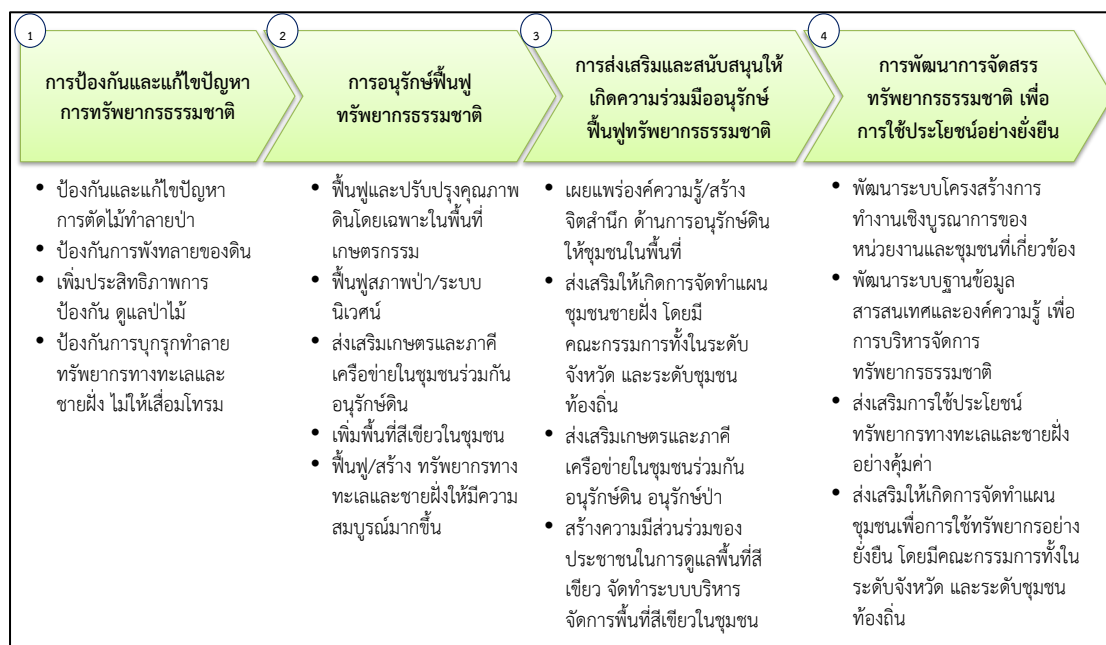
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พัฒนาและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

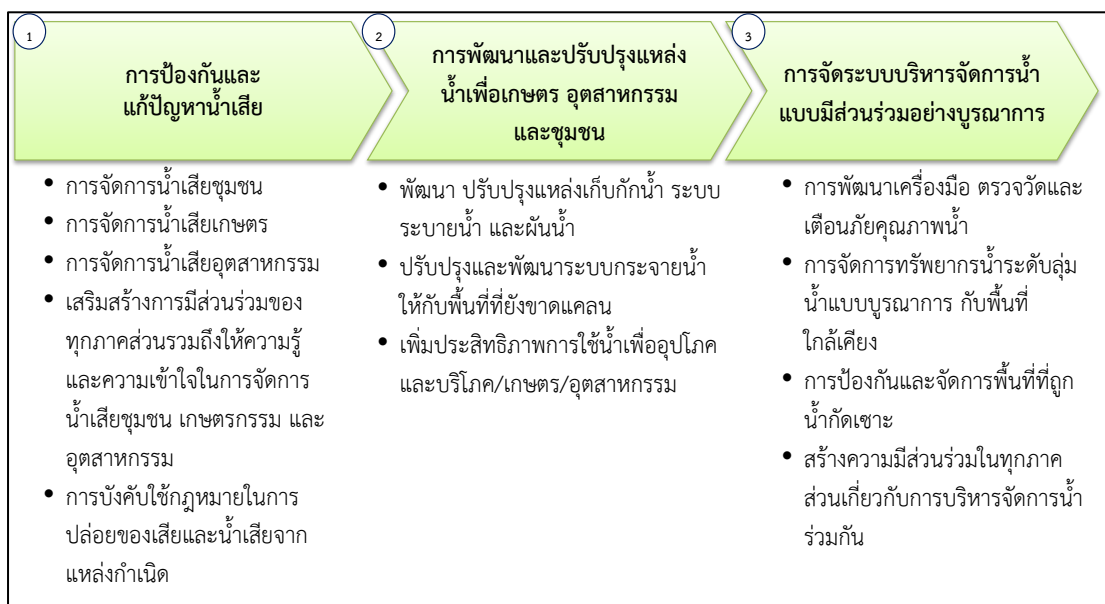
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

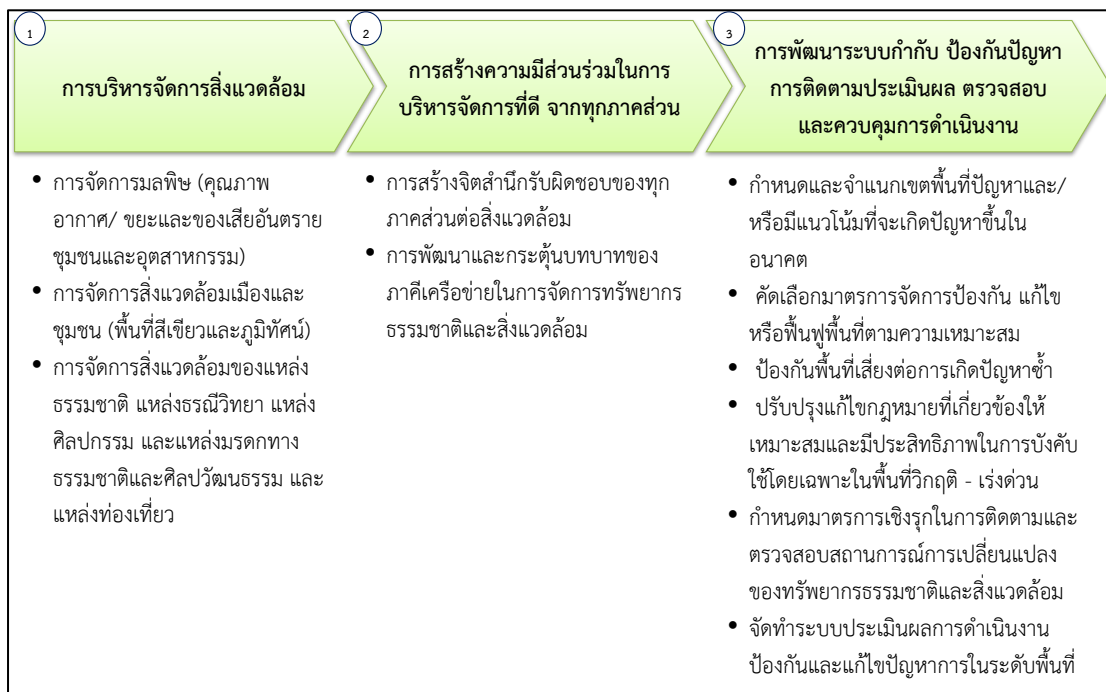
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณขัที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - ☐ .doc, docx   ☐ .xls, .xlsx   ☐ .csv   ☐ .pdf   ☐ .txt
    - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - ☐ Oracle   ☐ DB2   ☐ MS SQL   ☐ My SQL
    - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

